

Izhaja ob 4. jutraj.

Stane mesečno Din 25.—; za ino-
zemstvo Din 40.— neobvezno.

Oglaš po tarifu.

Uredništvo

Ljubljana, Knafova ulica šte. 5/L.
Telefon šte. 72, ponoči tudi
šte. 34.

JUTRO

Dnevnik za gospodarstvo, prosveto in politiko

Upravništvo: Ljubljana, Prešernova
ulica št. 54. — Telefon št. 36.

Ispravniki: Ljubljana, Prešer-
nova ulica št. 4. — Telefon št. 497

Podružnici: Maribor, Barvarska ulica
št. 1. — Celje, Aleksandrova cesta

Račun pri poštne čk. zavodu: Ljub-
jana št. 11.843 - Praha čisto 78.180
Wien, Nr. 105.417.

Ljubljana, 6. marca.

Kriza, ki je bila formalno otvorena v nedeljo s Pašičevim ostavko, prehaja v odločilno fazo. Včeraj in danes je kralj opravil konsultacijo s predsedniki, odnosno zastopniki parlamentarnih klubov, ki so mu sporočili svoje poglede na situacijo ter naznačili pogoje, pod katerimi bi mogli sodelovati v novi vladi. Glavna parela je bila izločitev Pašiča, glede katerega so več ali manj odločno izjavili zlasti člani takozvanega ožjega opozicijskega bloka, da bi z njim ne mogli biti v vladi. S Sušaka sem jim je pomagal g. Radić, ki je z velikim aplombom proglašal, da je prt med HSS in Pašičem definitivno in za vedno prezan. Kakor je naravno, in pri tej stranki skoraj samo ob sebi umevno, so se klerikalci zopet pokazali največje oportuniste: njim bi bila vsaka vlada dobrodošla, v kateri bi bilo mesta tudi za SLS in klerikalni voditelji so že na široko odpirali vrata svoje ropotarnice, da v njo shranijo za nekaj časa svoje avtonomistične zastave. V Beogradu se je danes z veliko malicioznostjo pripovedovalo, da sta prispela že dva ministrska kandidata SLS v prestolico: gospod Sušnik in Serneck.

Glavna kombinacija radićevcev in davidovičevskih opozicije je bila včeraj in danes ta, da se bo posrečilo sestaviti kabinet, v katerem bi sodelovali radićevci, davidovičevci, spahovci in Jovanovičeva radikalna grupa, a za rezervno naj bi bili klerikalci, katerim je Radić na Sušaku zapel sirensko pesem. Ta koncept je baziral na predpostavki, da bi mogel Jovanović odtrgati od radikalov do 40 poslancev. Dogodki današnje dne so pokazali, da je ta predpostavka povsem pogrešna. Pašiču je uspelo vzdržati, odnosno obnoviti polno disciplino v radikalnem klubu in verjetno je, kar soglasno zatrjujejo v radikalnih krogih, da je Ljuba Jovanović povsem doigral. S tem odpade naravno kombinacija z njim in »konzencijska vlada« kakor si jo je zamislil opozicijski blok, postaja malo verjetna kombinacija.

Značilno je, kako veliko pozornost posvečajo beograjski politični krogi in vsi beograjski listi zadržanju samostojnih demokratov. Neprestano se govori o možnosti obnove Narodnega bloka in včerajšnja poldrugourni avdiencia Svetozarja Pribičevića je dala povod za konkretne kombinacije v tej smeri. Vendar so izjave predsednika SDS v tem pogledu tako jasne in precizne, da ne more biti dvoma: Sodelovanje SDS v vladi je odvisno le od vprašanja programatičnih garancij, ki jih je ponovno označil g. Pribičević na svojem velikem zboru v Senti. Niti nočemo reševati Pašiča pred Radićem, niti ne bomo hodili po Radićev kostani. Gotovo je le eno, da za državo in narod zadovoljivo reševanje našega notranje-političnega problema ni mogoče brez sodelovanja SDS.

Interesantno se je situacija obrnila popoldne. Očitno kot posledica spoznanja, da se kombinacija z g. Jovanovićem ne more obnesti, je prišlo do poskusa, ali bi ne bilo mogoče obnoviti staro RR. Znano je, da Radić svojih besed in izjav ne tehta ravno z najfinjšo tehtnico. In tako mu je mogel navzlic Sušaku in Crikvenici danes popoldne gospod Janjić predočiti, da bi bilo ipak najbolje, ako se — s Pašičem pobota. Popoldne je bil Pašič v dolgi avdienci, za njim je kralj sprejel Stjepana Radića. Pašič je v klubu potem razčlajal, da je vsaka kombinacija brez radikalov, a to znači v danem položaju brez njega, nemogoča. Radić je v razgovoru z novinarji znatno refuziral svoje pogoje in končno izjavil, da se bo jutri še enkrat pogajal s Pašičem. Razumljivo je, da so se zvečer v Beogradu razširile senzacionalne govorice o možnosti kompromisa med Pašičem in Radićem, češ Radić bo popustil in morda že jutri bodo gospodje od RR sedeli zopet skupaj, kakor da se ni nič zgodilo.

Mi te možnosti ne izključujemo, a vendar se nam ne zdi verjetna. Po naših informacijah smatra Pašič pod svojo častjo, da bi pristal na predčasno zasedenje parlamenta, v katerem naj bi se razpravljale interelacije, ki so direktno naperjene tudi proti njemu. Radić pa brez popolnega moralnega poloma, ki bi mu mogel postati usodepoln, vendarle ne more že sedaj preklicati vsega, kar je pred par dnevi zahteval. Njegova pozicija v obnovljeni vladi RR bi bila v tem slučaju popolnoma oslabiljena. Smatramo torej, da so govorice o obnovi RR režima zelo preuranjene, akoravno se bo dala situacija pravilno oceniti šele po jutrišnjem sestanku med Pašičem in Radićem.

Zelo važna indikacija bo, kadar izvesto, komu je poverjen mandat za sestavo vlade. Do sedaj predsednik skupščine g. Trifković kroni še ni stavil nobenega konkretnega predloga, storil pa bo to, po vseh znakih sodeč, tekom jutrišnjega dne.

Navzlic optimističnim vestem, ki jih širi zlasti g. Radić s svojimi napovedmi, še ni opaziti jasnejših kontur za razplet krize. Vse solucije, ki so se do

Kriza prehaja v odločilno fazo

Jovanovičeva akcija propadla. — Pašič gospodar v radikalnem klubu. — Danes bo stavil predsednik skupščine Trifković kralju svoj predlog glede sestave nove vlade.

Beograd, 6. aprila p. Današnje avdiencie gg. Trifkovića, Pašiča in Radića so naravno zbudile največji interes. Trdilo se je, da je kralj ponudil g. Trifkoviću mandat, potem zopet da je g. Trifković vladarju že nasvetoval, naj poveri sestavo kabineta zopet g. Pašiču. Niti eno, niti drugo ni točno. Vlada je g. Trifkovića obvestil le o izjavah zastopnikov parlamentarnih skupin, da mu omogoči staviti predlog, komu naj poveri sestavo vlade. Zdi se, da je poznejša avdiencia g. Pašiča v zvezi z vprašanjem, ali in koliko bi bil on pripravljen na kompromis z Radićem. V tem oziru je že jutraj pričela posredovalna akcija. Posl. Janjić je dopoldne počakal St. Radića na kolodvoru ter se je dolgo z njim razgovarjal. Kasneje je imel dr. Janjić v hotelu Petrograd sestanek z dr. Nikićem, ki je odšel nato k Radiću, Janjić pa je poročal Pašiču.

Večerna izjava St. Radića je naravno vzbudila ogromno pozornost in mnogi jo tolmačijo kot preokret v razvoju krize. Čeprav se Radić še vedno sklicuje na svoje stare zahteve glede zasedenja parlamenta in interpelacij, da jeta ton in način njegove izjave možnost, da jutri v razgovoru s Pašičem zopet obrne in se pobota. Zdi pa se, da je Pašič v zavesti svoje trdne pozicije v klubu nepopustljiv in bi sprejel Radićev kompromisni predlog le, če bi

pomenil stvarno, akoravno ne formalno, popolno kapitulacijo.

V radikalnih vrstah je opažati danes mnogo večjo samozavest. Akcija Ljube Jovanovića se smatra za propadlo. Dopoldne je g. Jovanović imel sestanek z g. Davidovičem ter mu je baje pokazal listo svojih ožjih somišljenikov, ki bi bili pripravljeni iti z njim v kombinacijo z opozicijskimi grupami proti Pašiču. Na tej listi je bilo baje 27 oseb, a že davidovičevci so ugovarjali, da je večina njih zelo dvoumnljive zanesljivosti. Pašičevci zatrjujejo, da ima g. Jovanović v resnici 3 do 4 ljudi ter mu napovedujejo končni obračun. Zatrjuje se, da bo Pašič dal sedaj Jovanovića izključiti in da se morda ne bo našel nikdo, ki bi se solidariziral s tem politikom. Radićevci in davidovičevci so bili do danes zelo optimistični in posl. Ččerov je že kazal neko listo novih ministrov Jovanovičeve vlade. Mnogo se je tudi opazilo, da sta prihitela v Beograd posl. Sušnik in Serneck, ki sta baje ministrska kandidata SLS.

Pričakuje se, da si bo kralj jutri dopoldne izbral mandatarja, kateremu poveri poskus sestaviti novo vlado. Splošni optimizem, ki se je pojavil že dopoldne glede skorajšnje rešitve krize, pa se zdi vendarle preuranjen. Neizvestnost je nočjo večja, nego je bila včeraj.

Predsednik skupščine Trifković bo najbrž že dopoldne odšel h kralju, da mu stavi predlog glede mandatarja za sestavo kabineta.

Pašič in Radić se danes še enkrat pogajata

Konzultacije predstavnikov strank zaključene. — Tri velepomembne avdiencie. — Senzacionalne izjave Stj. Radića.

Beograd, 6. aprila p. Ves današnji dan je vladala v vseh političnih krogih velika nervoznost. V predsedstvu vlade, v Narodni skupščini in v poslanskih klubih je bilo polno posancev, ki so živahno razpravljali o razvoju krize. Min. predsednik Pašič je imel več posvetovanj z radikalnimi prvaki.

Ob pol 11. dopoldne je bil pozvan na dvor Karel Kovačević, podpredsednik Hrvatskega seljaškega kluba, da pove svoje mnenje. Na dvor ga je spremljal dr. Ivan Pernar, ki je čakal nanj v maršalatu. Posl. Kovačević se je kmalu vrnil ter je izjavil novinarjem: »Dejal sem kralju »dobro«, kralj mi je rekel »dobro«, vse je dobro. Zelo sem zadovoljen z avdienco.«

Od pol 12. do 1. popoldne je bil na dvoru Marko Trifković, ki se je po avdienci odpeljal v predsedstvo vlade. Srečal je Pašiča na stopnicah ter se potem z njim odpeljal na njegov dom, kjer sta dolgo konferirala.

Popoldne je bil klican v dvor Nikola Pašič. Ostal je pri kralju od 4.45 do 5.30. Po avdienci je prišel Pašič v radikalni klub, kjer je njegov prihod izzval veliko pozornost. V klubu je Pašič kratko naglasil, da je bil na dvoru radi konzultacije, da je položaj dober in da ne more biti nikake kombinacije brez radikalov. Nato je imel Pašič sestanek s predsednikom skupščine Trifkovićem in predsednikom radikalnega kluba Živkovićem. Na vprašanje novinarjev, kaj je novega, je izjavil Pašič: »Nekaj novega je pač, ne vem pa kaj.« Takoj potem so se začele širiti vesti, da je dobil Pašič mandat za sestavo nove vlade. To vest so nekateri potrdili, drugi zanikali. Pašič in njegova ožja okolica, kot n. pr. predsednik skupščine Trifković, do katerih se je obrnil vaš dopisnik za informacije, so bili zelo rezervirani. Mnogi tolmačijo stvar tako, da je Pašič že dobil mandat, da ga pa še noče objaviti ali pa da mu je objavljen za jutri. Pašičevi pristaši so bili zelo dobro razpoloženi, ker jim je njihov šef izjavil, da ne more biti govora o kaki kombinaciji brez radikalov. Mnogo radikalnih prvakov in ministrov je trdilo, da je izključeno, da bi mogel kdo v radikalnem klubu pristati na to, da se Pašič žrtvuje, izvzemši morda dva ali tri poslance. Sanse Ljube Jovanovića so popolnoma propadle.

sedaj pokazale na horizontu, so ali po svojem jedru nelogične ali pa tako očitno provizoričnega značaja, da bi ne pomenjale nič trajnejšega, temveč bi bile le začetek novih zapletljajev. Zato moramo še vedno računati z drugo možnostjo: da bo namreč rešitev krize po izčrpanju raznih kombinacij postavljena pred drugo alternativo, ki se vsiljuje sama od sebe, kadar prihaja spoznanje, da je delovna vlada nemogoča. Morda bi bilo končno in popolno politično razčiščenje pospešeno, ako bi se preje tudi v praksi poskušilo z eksperimentom kombinacij, ki jih sedaj gotovo interesirani krogi označujejo kot spasilne, a v stvari ne morejo imeti boljšega uspeha, nego žalostna »delovna« vlada RR.

Po Pašiču je bil na dvoru v poldrugourni avdienci St. Radić, ki ga je do dvora spremlil dr. Nikić. Pred avdienco so Radića obvestili, da je predsednik skupščine Trifković konferiral s klerikalnim poslancem Sušnikom, ki se je davi pripeljal v Beograd. Izgleda, da je bila ta vest lansirana z namenom, da se Radić prestraši, češ klerikalci so pripravljani in že tu, da zamenjajo radićevce. Gotovi radikali vztrajno trdijo, da je edini izhod iz današnjega zamotanega položaja vlada obnovljenega in morda razširjenega Narodnega bloka. Ob 7.30 je prišel z dvora Stjepan Radić, ki so ga novinarji seveda takoj obkolili. Radić jim je na vprašanje izjavil: »Vse je dobro. Pri kralju sem bil v daljšem razgovoru. Položaj se razvija normalno. Vse je sedaj odvisno od Pašiča. Gre za to, da sprejme Pašič naše zahteve, ki gredo, kakor veste, za tem, da se skliče Narodna skupščina čimprej — morda okrog 15. t. m. — in da pridejo znane interpelacije čim prej na dnevni red. Mandata za sestavo nove vlade ni dobil še nihče, verjetno pa je, da ga dobi kdo jutri. Spoznam ni v nevarnosti. Situacija se hitro približuje razčiščenju«. Na vprašanje novinarjev, kaka bo nova vlada, je odgovoril Radić: »Tega še ne vem. Bo morda radikalna, morda koncentracijska. Odločitev še ni.«

Zvečer ob 8. je poiskala skupina novinarjev Radića v njegovem kabinetu. Radić je dejal: »Gre sedaj za to, da se še enkrat poskuša doseči, da se sestane Narodna skupščina, da se vidi, da smo vsi složni in da ne izgleda, kot da vlada beži pred interpelacijami in pred pobijanjem korupcije. Kralju sem to rekel in kralj mi je odgovoril, da je tako dobro. Ako pristane g. Pašič na moje propozicije, je sporazum takoj gotov in mi bomo lahko nadaljevali delo, kot da se ni ničesar pripetilo. Na ta način imamo lahko v osmih dneh zopet sestanek parlamenta. Mislim, da se je g. Pašič prenačil, ko me je obsojal.« Na koncu je St. Radić izjavil, da bo še enkrat jutri zgodaj dopoldne poseetil Pašiča ter se z njim razgovarjal. Ako Pašič pristane na te propozicije, potem je stvar končana.

Parlamentarna fuzija med Nemci in zemljoradniki

Beograd, 6. aprila p. Danes je prišlo do nepričakovane parlamentarne fuzije med zemljoradniki in Nemci. Joca Jovanović je poslal popoldne predsedniku Trifkoviću pismo, v katerem mu naznanja, da so poslanci zemljoradniške in nemške stranke sklenili stopiti v ožje parlamentarno sodelovanje. V to svrhu so ustanovili skupen klub, ki se imenuje »Klub poslancev Zveze zemljoradnikov«. Klub se je že konstituiral: predsednik je Joca Jovanović, podpredsednik dr. Stefan Kraft, tajnik pa posl. Moškovljević. Iz krogov nemške stranke sem izvedel, da ima ta fuzija večinoma le tehničen in parlamentaren značaj. Pravi vzrok tiče v tem, da želi dr. Kraft vstopiti v karkršnokoli večjo stranko, da bi na ta način mogel priti s svojimi poslanci tudi do sodelovanja v vladi.

Pangalos zmaga

Pri prvih nedeljskih volitvah v dvanajstih okrožjih je dobil Pangalos po grškem uradnem poročilu 90 odst. glasov. — Volitve v nadaljnjih 23 okrožjih bodo prihodnje nedeljo.

Atene, 6. aprila p. Pri nedeljskih volitvah novega predsednika republike se je glasovalo v 12 okrožjih. Pri volitvah je dobil general Pangalos ogromno večino glasov, kakor je bilo pričakovati. Zmagal je s povprečno večino 90% vseh oddanih glasov. Tako je dobil v Atenah z okolico od 53.866 glasov 43.977, v Solunu od 37.000 glasov 35.000, v Pireju od 33.477 glasov 31.952. Demerzis je dobil v Atenah z okolico le 900 glasov. Podobno razmerje med obema kandidatomoma je tudi na deželi. Čeprav je kartel voditeljev strank izdal proglas, naj se volilci vzdržijo glasovanja, je bila udeležba pri volitvah nad vsako pričakovanje velika in je celo prekosila poslednje občinske volitve. V Solunu je bilo na primer volilcev še enkrat toliko kot pri poslednjih volitvah v občinski svete. Eden atenskih listov ugotavlja, da prekaša Pangalosov uspeh celo Venizelosovo

vo izvolitev leta 1910. Volitve so povsod po teklu v najlepšem redu. Častniki in vojniki so glasovali v vojašnicah.

Manifestacije so bile prepovedane. General Pangalos je predlagal kartelu strank, naj pregledajo izide nedeljskih volitev, pa tudi volitve prihodnje nedelje. Zato naj imenujejo svojega zaupnika, ki je lahko tudi general Metaksas. Opozicija je odgovorila, da je Pangalosov predlog zanjo sprejemljiv le tedaj, ako se nedeljske volitve sploh razveljavijo.

Pangalos je izjavil novinarjem, da izid volitev prekaša celo njegovo najbolj optimistično pričakovanje. Volitve kažejo pravo voljo naroda, ki hoče imeti red in mir v deželi. Strank danes v resnici sploh ni več na Grškem. V 23 okrožjih se vršijo volitve še le prihodnje nedeljo.

Italofilska orijentacija nove rumunske vlade

Angleški list napoveduje italijansko-rumunsko zблиžanje, ki ga ovira še vedno odprto Besarabsko vprašanje.

London, 6. aprila, 1. »Daily Telegraph« píše o novi rumunski vladi generala Averescu in pravi, da se svet ne sme čuditi, ako pride vest o rumunsko-italijanskem zблиžanju. Nekateri listi že razpravljajo o prijateljskem paktu ali celo pogodbi med obema državama. To zvezo si želi novi ministrski predsednik. General Averescu je obiskoval kot mlad častnik vojaško akademijo v Turinu in njegova žena je Italijanka. Vedno je smatral Italijo kot posestimo Rumunije in kot naravno zavezništvo, dočim se o Franciji to ne more reči.

»Daily Telegraph« pravi dalje, da je velika ovira tej zvezi dejstvo, da Italija še vedno ni ratificirala sklepov vrhovnega sveta v Parizu pred več kot šestimi leti glede aneksije Besarabije po Rumuniji. List dvo-

mi, da bi Italija to sedaj storila naknadno, ker bi s tem zaigrala simpatije Rusije. Z druge strani pa bo Rumunija gotovo podpirala Italijo v njeni protiruski politiki, ker je zainteresirana na svobodni plojbi skozi Dardanele, čeprav so rumunsko-turški odnosi danes izborni.

»Daily Telegraph« dostavlja, da v slučaju sklenitve pogodbe ali pakta med Rumunijo in Italijo ne bi gledala Francija na stvar prekrižanih rok, ampak bi zahtevala, da se sporedno s to pogodbo sklene enak pakt med Rumunijo in Francijo, kakor se je to zgodilo glede sklenitve pakta prijateljstva med Jugoslavijo in Italijo. Potem je naravno, da nastane v Rumuniji veliko nasprotstvo med pristaši francoske in italijanske orijentirane politike Rumunije.

Čičerin o ženevskem neuspehu

Moskva, 6. aprila. s. V razgovoru z novinarji je izjavil ljudski komisar za zunanje zadeve Čičerin, da je sovjetska vlada ponovno in jasno obrazložila svoje stališče glede razorožitvene konference. Ker švicarska vlada nikakor noče ugoditi upravičenim zahtevam sovjetske vlade se Rusija ne more udeležiti posvetovanj, ki bi se vršile na švicarskih tleh.

Neposredni vzrok ženevskega poloma, je dejal Čičerin, je v nasprotjih Chamberlainove politike, ki hoče pridobiti vse države proti sovjetski uniji, ne da bi upošteval med njimi obstoječega antagonizma.

O vprašanju nemško-francoskega zблиžanja je Čičerin izjavil: Da pomirjam Briand moram opozoriti na moje ponovne izjave, da gleda sovjetska unija z največjo simpatijo na nemško-francosko zблиžanje. O stališču Amerike do locarnskih pogodb in do ženevske konference je dejal, da bo končni efekt nadaljnje gospodstvo ameriškega kapitala nad Evropo.

Zinovjev odžagan

Riga, 6. aprila. 1. Boljševiki so odvzeli Zinovjevu predsedstvo leningrajskih sovjotov. Ze pred dvema tednoma je moral odstopiti kot predsednik izvrševalnega odbora tretje internacionale. Na ta način izgublja Zinovjev vso oficijelno avtoriteto.

Mussolinijev povratek v Rim

Rim, 6. aprila. o. Mussolini se je davi ob 8.20 vrnil iz Milana s posebnim vlakom. Z istim vlakom se je pripeljal tudi glavni tajnik fašistske stranke Turati. Na kolodvoru so Mussolinija sprejeli ministri Federzoni in Belluzzo, državna podtajnika Grandi in Terruzzi ter zastopniki raznih oblastev. Mussolini se je nekaj časa razgovarjal z ministrstvom, nakar se je odpeljal domov. V Rimu ostane le dva dni, potem pa se ukrca na vojno ladjo »Conte Cavour«, s katero odpotuje v Libijo. List »Tevere« pravi, da se bo Mussolini tekom teh dveh dni posvetoval z ministri Federzonijem, Rocco in Volpijem o stanovanjskem vprašanju, ker so na podlagi poročil vseh prefektur hišni lastniki postavili svojim stanovanjskim najemnikom pretirane zahteve.

Fašisti pretepli socialističnega poslanca

Napoli, 6. aprila. o. Včeraj se je nastanil v tukanjem hotelu Universo socialistični poslanec Modigliani, ki ga je danes dopoldne na spreobodu napadla grupa fašistov na trgu Municipio ter ga pretepla s palicami. Modiglianija je obvezal zdravnik, ki je ugotovil težke poškodbe na njem.

Rovarenje madžarskih nacjonalistov

Budimpešta, 6. aprila. s. Ker je policija izvedela, da pripravljajo člani nacjonalistične organizacije tekom velikonočnih praznikov vpad na ozemlje neke sosedne države, je izvedla preiskavo pri šestih mladcih, pri katerih pa ni našla nobenega orožja, vendar jih je pridržala v zaporu.

Boj za Peking

Peking, 6. aprila. 1. Pri tretjem obstrleovanju mesta je bila ubita ena ženska in ranjenih več Kitajcev. Dober kilometer od tujih poslanstev je padlo več bomb, od katerih je ena zažgala eno palačo v prepovedanem delu mesta. K sreči streljajo vstajni precej slabo, tako da je škoda doslej razmeroma neznatna. Računajo, da bodo zvezne čete popolnoma obklopile mesto. General Feng je dal svojemu poveljniku Kuominkunu nalog, naj s svojimi mnogoštevilnimi četami brani Peking. Te čete pa so se umaknile proti sredini mesta, vendar so odločene da ga branijo do konca. General Feng, ki se je moral umakniti v Mandžurijo, je za prošil za več letal, ki jih hoče uporabiti proti sovražniku. Z druge strani pa se doznava, da general Kuominkun noče uporabljati letal za bombardiranje, ker se boji, da bi bombe padle na preveč obljubene kraje in povzročile preveliko škodo. Prihajajo poročila, po katerih hoče baje pekinška posadka preiti h generalu Vupeifuju, ako se sovražnik obveže, da bo prizanesel glavnemu mestu.

Abd el Krim proglašajo sveto vojno proti kristjanom

Pariz, 6. aprila. s. Abd el Krim je poslal vsem kaidom (poglavarjem plemen) okrožnico, v kateri veli: Združite se ter tvorite zid proti kristjanom. Umorite vsakega kristjana kjerkoli ga srečate. Napadajte sovražnike ter se pridružite sveti vojni, da branite svoj narod ter rešite svojo domovino!

Težke posledice verskih nemirov

Kalkuta, 6. aprila. k. Pri zadnjih nemirih med Indijci in muslimani je bilo skupno ubitih 350 oseb, 400 pa jih je ranjenih. Oblasti so aretirale nad 300 oseb.

Oropana poštna blagajna

Berlin, 6. aprila. s. Kakor poročajo listi, so v noči na velikonočno nedeljo vdrl v lo-milci v prostore glavne pošte v Lodzu na Poljskem, izropali vse blagajne ter pobegnili. Trije stražniki, ki so izjavili, da vloma niso opazili, so bili aretirani.

«Norge» pred poletom na severni tečaj

Rim, 6. aprila. k. »Giornale d' Italia« poroča, da bo zrakoplov Norge odplul na Norvežke v četrtke, ako ostanje vremenske razmere takšne, kakor so sedaj. Pri poletu na severni tečaj bo posadka obstojala iz 6 Italijanov, enega Rusa, enega Američana, enega Finca in 7 Norvežanov.

Komunistične demonstracije na Irskem

Lublin, 6. aprila. k. Danes dopoldne se je zbralo veliko število brezposelnih pred magistratom, kjer so razbili šipe. Udreti so hoteli tudi v poslopje, toda policija na konjih je izpraznila trg. Šest redarjev in štirje civilisti so bili ranjeni. 35 komunistov je aretiranih.

Razvoj vladne krize

Ostavka vlade RR. — Konzultacije voditeljev parlamentarnih skupin na dvoru. — Klerikalci gredo v vsako vladu. — Razne kombinacije.

V soboto popoldne so se sestali radikalni ministri, ki so ob tej priliki sklenili, naj Pašić predloži kralju ostavko celotne vlade. Pašiću je bila tudi poverjena sestava obrazložitve ostavke. V nedeljo popoldne so se v predsedništvu vlade zopet sestali radikalni ministri h konferenci, na kateri so odobrili od Pašića predloženo motivacijo, nakar je Pašić ob pol 13. odšel na dvor h kralju ter mu predložil ostavko vlade RR. Kralj je ostavko sprejel. Avdijenca je bila povsem kratka.

V motivaciji ostavke

se govori predvsem o nesoglasjih med radikalnimi i radičevskimi ministri, kakor tudi o vprašanju sklicanja skupščine. Naglašajo, da bi v tekočem mesecu zaradi mnogih praznikov ne bilo mogoče več kot deset sej skupščine, vsled česar bi bilo bolje, da bi med tem časom poslovali parlamentarni odbori in pripravili za skupščino potrebno gradivo. Glede na zahteve HSS po nujni razpravi predloženih interpelacij se naglašajo v motivaciji, da ima po poslovniku vsak minister dva meseca časa za odgovor, zaradi česar bi to vprašanje tudi z odgoditvijo skupščine do 5. maja ničesar ne izgubilo na svoji važnosti in nujnosti.

V nedeljo zvečer je bil klican na dvor predsednik Narodne skupščine M. Trifković, ki je kralju svetoval, da konzultira voditelje parlamentarnih klubov. Pozneje je kralj sprejel še ministra Ninčiča.

Včeraj so se na dvoru pričele konzultacije voditeljev parlamentarnih skupin.

Od pol 10. do 10. dopoldne je bil pri kralju predsednik radikalnega kluba Ljuba Živković, kmalu za njim pa je bil sprejet Ljuba Davidović, ki je izjavil kralju, da je njegova stranka pripravljena stopiti v vladu, v kateri bi ne bilo Pašića.

Ob 3. popoldne je bil pozvan v avdijenco predsednik SDS posl. Sv. Pribičević. Njegova avdijenca je trajala poldrugo uro. Po prihodu iz dvora je izjavil Sv. Pribičević novinarjem, da o avdijenci sami ne more ničesar povedati, ker sploh ni prav da se o avdijencah govori. Glede na izjavo St. Radića, da bi bil pripravljen sodelovati z njim, je izjavil Sv. Pribičević, da kaj sličnega sam z ozirom na Radića ne more reči. O sodelovanju s Pašićem je izjavil, da njemu ni za osebe, temveč za načelno politiko. SDS je pripravljen sodelovati v vladi, v kateri bi bila njena načela merodajna. Pribičević je

odločno zanimal, da bi samostojni demokraci vodili kaka pogajanja z radikalni. Narodni blok spada v zgodovino, ki se sicer more ponoviti, toda v drugi obliki. Ali bo nova vlada poslovna ali volilna, ne more reči, ker je kriza šele v početku razvoja. SDS pa bo svojo akcijo med narodom nadaljevala v dosedanjih smeri, ker je z uspehi svoje politike zadovoljna.

Po Pribičeviću je kralj sprejel klerikalca dr. Kulovca, ki je bil pri kralju do 6.45. Dr. Kulovec je kralju obrazložil stališče svoje stranke ter izjavil, da je SLS pripravljena vstopiti v vsako vladu. Kar se osebe g. Pašića tiče, je dr. Kulovec menil, da bo to povedal — dr. Korošec.

Končno je bil na dvoru sprejet dr. Spaho, ki je izjavil, da je opozicija soglasna v svojem naziranju in da bi ji bilo težko vstopiti v kako kombinacijo s Pašićem. Dr. Spaho odklanja sodelovanje s Pašićem, ker bi pomenjalo podaljšanje sedanjega stanja. V ostalem pa so muslimani za vsako drugo kombinacijo. Dr. Spaho je mnenja, da kriza ne bo dolgo časa trajala. Zastopniki zemljoradnikov ter hrvatskih federalistov niso bili klicani.

Šefi bivšega tzv. ožjega opozicijskega bloka,

t. j. Davidovićeve, klerikalne in muslimanske stranke so včeraj in danes ves dan konferirali ter se ogrevajo za kombinacijo Radić, Davidović, Spaho, Korošec in Ljuba Jovanović, ki naj bi pripeljal seboj »okrog 40 radikalov«, pristajajo pa tudi na druge kombinacije.

Po zaslišanju voditeljev opozicijskih skupin ni postal položaj jasnejši. Vzrok temu je dejstvo, da je kralj zaslišal samo mnenje opozicije, ni pa v ničemer pokazal svoje namere glede na nadaljnji razplet krize.

Pozornost je zbudilo, da je bil snoči ob 7.30 v daljši avdijenci pri kralju zunanji minister dr. Ninčič, ki je bil tekom krize že v drugih na dvoru.

Politični krogi smatrajo, da bo mandat za sestavo vlade poverjen že v sredo zvečer ali pa tekom četrтка. Mogoče je, da bo nova vlada zaprisežena že v četrtek ali pa v soboto, nakar bi takoj lahko prišla s svojim delom. Kakšna bo nova vlada, se do danes ni jasno pokazalo.

Pašića je včeraj popoldne posetilo v njegovem kabinetu več radikalnih ministrov in prvakov. Značilno je, da Pašićeva okolica stalno trdi, da bo Pašiću ponovno poverjen mandat za sestavo vlade.

Svetozar Pribičević o političnem položaju

Velik manifestacijski shod SDS. — Samostojni demokraci ne vstopijo v nobeno vladu, v kateri ne bi bila njihova beseda merodajna.

Beograd, 5. aprila.

Včeraj se je vršilo v Senti v Vojvodini veliko manifestacijsko zborovanje SDS, ki se ga je udeležilo okrog 7000 ljudi. Shod se je vršil na velikem trgu. Ko je došel na zborovališče Sv. Pribičević, ga je množica navdušeno pozdravljala. Pribičević je v svojem govoru izjavil:

Ako je bil kdaj za koga primeren stari narodni pregovor «Kdor z vragom buče sadi, se mu na glavi razbijajo», potem je najbolj primeren sedaj za radikale. Sadili so z vragom politične buče in se družili z njim, sedaj pa se razbijajo nad njihovimi glavami. Radić se je predstavljal kot nekakšen borilec proti korupciji, nihče pa ni bil obtožen zaradi korupcije. Nas bi se prepri med fantom in dekletom, kakor je Radić imenoval sebe in Pašića, ne tika, ako bi ne bila na površju važna državna vprašanja, vsled katerih se moramo vmešavati. Z našo pomočjo so radikali dobili tolikšno število poslancev, kakršnega ne bodo nikdar več mogli doseči. Z radikali nismo sodelovali, da bi jim ustvarjali radikalno cesarstvo, temveč zato, da bi zrušili radičevščino. S pomočjo naših čvrstih pesti se je zvijala v težkih mukah, dokler svoje duše ni izročila v raju, vendar pa so se nam radikali po nekotliko mesecih izneverili hujše nego Vuk Branković narodu na Kosovem. V osmih mesecih, kolikor časa je trajal njihov sporazum, niso ničesar storili in edino kar so storili, je bilo preganjanje nacionalnih elementov.

Čas je, da narod obračuna s starimi in trlimi strankami, ker so nesposobne preporoditi državo. Zato se morajo ustvariti nove stranke, ki bodo odgovarjale potrebi našega časa. V grupaciji strank, ki jih bo ustvarila nova doba, bodo stranke pravice in poštenosti, za čemer mi vsi stremimo. Med radikali so tudi taki, ki se ne strinjajo s politiko svojih voditeljev, vendar pa se nikdar niso javno uprli proti tej politiki in se bunijo samo tajno med štirimi očmi. Ko je Pašić dočakal, da je pred vsem narodom vstal človek, ki ga je poteknil iz luknje, da mu vrže v obraz najsmotnejše, kar so mogli radikali doživeti, da jih hoče krstiti kot ustvaritelje najhujše korupcije, šele tedaj so radikali pričeli psovati istega Radića, ki so ga branili in slavili pred nami.

Radikali so trpeli, da se je dobrovoljcem vzemala zemlja ter vračala bankam in svrhu prodaje za drag denar. Ko se je to delalo, niso protestirali, niso se upirali in niti niso zahtevali krize vlade, pa so se vzemirili šele sedaj, ko jih je Radić udaril po glavi, kar je

manjše zlo, kakor pa preganjanje rodoljubov in odzemanje zemlje dobrovolcem.

Vprašanje sklicanja skupščine pred praznovladnimi prazniki ali po njih ni tako nujno, kakor vprašanje dobrovoljcev in rodoljubov, ker sklicanje skupščine ni vprašanje obstoja države, medtem ko more tako vprašanje postati preganjanje dobrovoljcev in rodoljubov. Kriza je nastala zaradi osebnega nesporazuma, ker se je vodila lažniva in nemoralna politika. Vlada sporazuma je bila kolos, ki je stal na lončenih nogah in sedaj so se te noge zlomile. Ako bi bili radikali pravi ljudje, bi morali sedaj reči, da naj vodijo sedaj posle oni, ki jim je čas dal pravico, a to smo mi.

Imeli bomo krizo, ki se bo mogoče rešila z novimi volitvami. Zaradi tega ni treba, da bi bili presenečeni, treba pa je, da se pripravite za nove volitve. Mi se počutimo dobro. V opoziciji se nam godi dobro. (Vzklik: Bojimo se, da bi zopet šli z radikali.) Da nam gre v opoziciji dobro, sem rekel tudi v Beogradu, ko sem dejal, da se ne zanimam »mogoče za krizo in da grem v Sento na zborovanje naše stranke. Kdor je povzročil zapletljaj, naj jih tudi razplete. Videli bomo, ali bodo mogli sestaviti novo vladu iz blata, s katerim drug drugega obmetavajo.

Eno pa moram jasno reči, da nečemo iti v nobeno kombinacijo, v kateri naša beseda ne bi bila merodajna in v kateri ne bi mogli izvesti naše politike. Dosti je bilo petja o sporazumu, sedaj je treba zakonodajnega dela, da se ustvarijo pogoji za narodov napredek.

Kar se danes govori o korupciji, ni samo vprašanje rednega sodišča, temveč je predvsem vprašanje narodnega sodišča. Ko so dr. Lukinića obtoževali, sem zahteval, naj se ta obtožba javno prouči v skupščini, medtem ko so radikali sili vse svoje ministre, ki so bili obtoženi radi korupcije. Jaz ne bi niti svojega lastnega brata sili, če bi bil obtožen radi korupcije. Preiskovalni odbor, ki je proučeval zahtevo dr. Lukinića, je zavlačeval preiskovanje na dolgo in široko. Naj se javi en sam radikal ali pa en sam radičevac, h kateremu je prihajal Pribičević z zahtevo, naj se ta zadeva dokonča ali pa potlači. Jaz sem zato, da se vse te afe razpravljajo pred narodom, pred parlamentom. Le tako bomo dolagoma ubili korupcijskega zmaja.

Radić se je spomnil tega vprašanja tedaj, ko se je sprl s Pašićem. Preje pa je pisal v svojih listih, da to ni nič in da spada pred redno sodišče. Takrat je še navdušeno vzklikal: «Živio Pašić

100 let». Sedaj pa naenkrat taka brzina in taka odločnost! Naj se današnja kriza reši, kakor hoče, zdravi ste edino dve kombinaciji: ali pregrupacija strank, ki postaja neizbežna, ali pa volitve. Za nas je glavno, da smo pripravljeni, da zberemo vse svoje moči, da izvedemo organizacijo, ki nam bo zajamčila zmago v dneh, ko bo ves narod uvideval nezmožnost današnje strankarsko-komercialne politike RR.

Govor Sv. Pribičevića je bil sprejet z velikim odobravanjem, nakar sta govorila poslanca dr. Dušan Popović in dr. Svetislav Popović. Popoldne se je Sv. Pribičević vrnil v Beograd.

Stjepan Radić na vročih tleh Primorja

Na velikonočne praznike je imel Radić na Sušaku in v drugih krajih Primorja ponesrečene shode, kjer so ga tudi ometavali z gnjilimi jajci. — Kaj je govoril Radić o novi vladi?

Na nedeljskem shodu na Sušaku je Stjepan Radić podal nekaj zanimivih izjav o sedanjem političnem položaju.

O prihajajoči vladi je dejal, da bo to prva vlada Srbov, Hrvatov in Slovencev. Tudi Slovenci pridejo v vladu. Ne sicer Korošec sam, temveč eden ali dva njegovih ljudi. Ne gre za število, temveč za to, da pridejo tudi Slovenci v vladu v smislu enakopravnosti in poštenja.

V bodoči vladi morajo vsa gospodarska ministrstva zasesti ministri, strokovnjaki, ker ni važno, kdo da je ministrski predsednik, temveč važno je, kakšne pomočnike da ima. Lahko rečem, da so oni že izbrani in oni so takšni, da bo korupcija crknila. Eden od glavnih činiteljev korupcije je sin sedanjega predsednika vlade, zato Pašića ne bomo in ne moremo podpirati v nobenem slučaju. Jaz sem se v ministrskem svetu prepiral, da korupcija v resnici obstoji in govoril bom o tej stvari v skupščini. Z gotovostjo lahko rečem: «G. Pašić ne samo da nima naše podpore, on tudi ne more sestaviti vlade, ker z njim ne gre niti HSS, niti Davidović, niti dr. Spaho, niti dr. Korošec, pa tudi Svetozar Pribičević ne».

Radikalni klub je že razcepjen. Bog daj, da zmaga najboljši med njimi. Če pa bodo ostali radikali skupaj in se skrili za korupcijo, bo vrag vlad radikalno stranko, ne pa naše države.

Mi ustvarjamo novo vladu s skoro celokupno opozicijo in z osem delom radikalov, ki se ne klanjajo korupciji.

V ponedeljek je govoril Radić v Crikvenici. Povedal je, da se mu mudi v Beograd, kjer se pripravljajo važne stvari. Govori zopet o korupciji in pravi, da jo je trpel vesled tega, da ni nastalo večje zlo. Svoj čas smo napravili z radikali majhen plemen sporazum. Danes pa smo se zvezali z nekima

terimi iz radikalne stranke in se z nekima drugimi. Grem in če Bog da, bomo imeli jutri novo vladu.

Radićevih shodov se je udeležilo malo ljudi in še med temi je bilo mnogo nacionalistov, samostojnih demokratov in davoljčevcev, ki so proti Radiću burno demonstrirali in ga izžvižgali. Posebno zborovali, ki so prišli s Trsta na Sušak, so demonstrirali z vzklikom: «Živio Pribičević! Živio Davidović! Živio kralj! Živela Jugoslavija!». V ironizacijo Radićevega avstrijskanktstva so zapeli tudi: «Bog ohrani, in silal se je vzklik: «Hoch Österreich!» Hrup in razburjenje je bilo tolikšno, da je morala poseči vmes policija.

Po končnem shodu na Sušaku je Radić čakala na trgu množica, ki ga je izžvižgavala in ga obmetavala z gnjilimi jajci. Ko je Radić z avtomobilom hitro odkuril, so demonstranti spontano priredili veliko protiradičevsko zborovanje, na katerem je nastopilo več govornikov. Policija je nekaj manifestantov aretirala, toda jih takoj zopet izpustila. Tudi v Križišču, kamor se je Radić odpeljal po shodu, ga je prebivalstvo napadlo z gnjilimi jajci.

Da bi se maščevali, so skušali radičevci vdreti zvečer v «Hrvatsko čitalnico» na Trstu, toda bili so tepeni. Na banketu se je Radić bridko pritožil, da so ga zvalili na tako ponesrečen shod.

Ko je Radić po shodu v Crikvenici dospel na kolodvor v Plaseh, je vlak že čakal. Kljub temu pa je Radić še imel daljši govor na kmete, tako, da je odpeljal vlak z znatno zamuno. Tudi v Delinču in drugod je Radić imel daljše govore, tako, da je prispel vlak radi njega na cilj s poldrugourno zamudo. Tako Radić na eni strani grmi proti korupciji, na drugi strani pa sam izrablja svoj ministrski položaj v svoji strankarsko-agitatorske interese.

to, kar je res; ako se pa zmoti in nevedoma poroča neresnico, jo mora popraviti. Radovedni smo, če se bo «Slovenec» upal postaviti škofa in vso SLS na laž. Prejkone se bo upel, zakaj klerikalna morala je dvojna.

Obtoževanje vlade RR.

Za poslovanje dosedanje sporazumaške vlade RR., ki so jo radikali in radičevci toliko slavili kot nujno potrebno, je značilno, da sta se mnenju opozicije o njeni brezplodnosti in nedoslednosti pridružili sedaj tudi obe dosednji vladni stranki. Tako n. pr. razpravlja ponedeljkovo radikalno «Vreme» v posebnem članku o krizi našega kmetijstva, o katerem pravi da še nikdar ni bilo v tako težkem položaju, kakor je letošnjo pomlad. Mislimo, da bolj značilne obsodbe «seljaškega» režima RR. ni moglo izreči radikalno glasilo, ki je svoječasno najbolj forsiralo in zagovarjalo sporazum med radikali in radičevci. «Vreme» pravi, da je krivda na ljudeh, ki so bili poklicani storiti vse, da bi do takega položaja ne prišlo. Zakrivila je to stanje vlada, ki je lani objavila in takoj oživila» rila novo carinsko tarifo. Eden največjih grehov te tarife je dejstvo, da je obremenila z novimi velikimi uvoznimi carinami ravno predmete, ki služijo poljedelstvu za ojačenje in pocenjenje produkcije, kakor so kmetijsko orodje, semenje, vinogradiške potrebščine in umetna gnojila. Proti tem novim rešenjem se je dvignil splošen protest in skupščinski odbor za carinsko tarifo je sklenil, da se v gotovi meri olajšajo. Minuli pa so meseci, toda vprašanje zmanjšanja carin na kmetijske potrebščine se še vedno na oni točki, kakor je bilo. Ker se je z vsakim dnem pričakovalo olajšljeno znižanje carin, trgovci in poljedelci niso kupovali ter so odlajali naročila. Sedaj je prišlo pomladansko delo na polju, pripravljeno pa ni ničesar. «Vreme» pravi, da je to neoprostljiv greh. Tudi mi smo tega mnenja. Odgovor za ta greh bodo morali dati vladinoviči, ki niso poskrbeli, da bi se znižanje carin na poljedelske potrebščine v resnici tudi izvedlo. Se Pucelj bo moral zaradi tega dati odgovor.

Odmev afe Rade Pašića

V soboto je bil pred beograjskim sodiščem prve stopnje obsojen urednik «Balkan» Svetolik Savić na podlagi tožbe inšp. Dragiša Stojadinovića zaradi obrekovanja na 6 mesecev zapora in 32 tisoč dinarjev globe. Kakor znano, je «Balkan» napadal Dragišo Stojadinovića zaradi njegovega spora z Radom Pašićem.

Česa nam je treba?

Z ozirom na sedanje krizo vlade piše «Reč», da sporazum med radikali in radičevci ni bil osnovan in se ni izvrševal na neki idejni ali programski podlagi. Ustvarjen iz čisto strankarskih ozirov zaradi prevzetja oblasti je predstavljal čin, ki je bil takoj označen kot neiskren, s stališča politične morale nedopustljiv, s stališča državnih interesov pa škodljiv in nesmiseln. Zakaj se sedaj radikali razburjajo, ako zahteva Radić, naj parlament «delu», ko pa so proglasili politiko sporazuma z njim za najboljšo in najpametnejšo, kar so trobili vseh osem mesecev? Radić je sklenil sporazum, da bi ob ugodni priliki mogel vrniti s sedla Pašića. Radikali so začeli spoznavati Radićeve cilje in zato je politika «sporazuma» začela izgubivati zanje vsako privlačnost. Boj se vodi za to, kdo bo koga preslepil. Kar je glavno, to je za radikale in radičevce sporedno. Glavno pa je, da se vzpostavi moralni red, ki je bil pod devetmesečnim režimom popolnoma upropastčen. Nihče nima danes zaupanja v zastopnike države, nihče ne veruje v pravico, v zakone, v sodišča. Vsakdo je izkusil,

da se je tekom osmih mesecev vlade «sporazuma» sistematsko favorizirala vsaka nemoralnost ter preganjala vsaka poštenost in zaslužnost. To je tudi vzrok vsem ostalim neprilikam, finančnim, gospodarskim, kulturnim in psihološkim. Cilj v sedanji krizi mora biti ustvaritev vlade moralnega reda.

Radikali med seboj

V nedeljo se je v hotelu «Pariz» v Beogradu vršilo zborovanje radikalov iz vrnarskega okraja, ki so ga sklicali pristaši g. Lj. Jovanovića odnosno poslanca Alekse Žujovića. Prisotnih je bilo okoli 500 oseb. Ko je otvoril zborovanje posl. Miša Danilović in podal besedo posl. Al. Žujovcu, je takoj nastal med zborovalci silen hrup v znak protesta. Nad pol ure so protestirali proti Žujoviću zastopniki okraja, ki ga je več kot dvajset let volil za poslanca. Šele ko je inž. Steva Savković p. zval svoje pristaše, naj zapuste zborovališče in odidejo z njim v drug lokal, je mogel posl. Žujović govoriti svojim ljudem. Beograjsko «Vreme» priobčuje gorenji dogodek brez komentarja.

Volitev predsednika republike na Grškem

Dogodki na Grškem kažejo, da je general Pangalos ne samo brezobziren in energičen diktator, marveč tudi dober taktik. Je da je njegova prebrisnost nekoliko — preočita igra.

Pangalos je razpisal volitev predsednika republike. Pri tem je treba naglašati, da je imela Grčija samo provizorinega predsednika, to je bil admiral Konjuriotis. Volitev se je razpisala v zelo kratkem terminu, kar je mogoče vsi razložiti.

Naposled je Pangalos tri dni pred volilnim dnevom nenadoma odredil, da se volitve vršijo v dveh delih: ob prvotno določenem terminu, to je dne 4. aprila, naj se vršijo volitve le v 11 volilnih okrajih, in sicer predvsem v mestih, n. pr. v Atenah, v Pireju, v Korintu, v Solunu, dalje v Drami, na Kreti itd. V ostalih 23 okrajih pa se volitve odložijo za en teden, na dan 11. aprila. Spekulacija je očitna: mesta z obilico od diktatorja zavisnih elementov naj bi vplivala na javno mnenje po ostalih okrajih. Zato je opozicija protestirala proti tako očitni igri ter je zahtevala, da se celokupne volitve v vseh okrajih odlože na dan 11. aprila, v nasprotnem slučaju so opozicijske stranke zapretele z abstinenco. Seveda se Pangalos na te njihove zahteve ni oziral, nakar so opozicijske stranke dne 3. aprila izdale parolo, da se volitev ne udeležijo.

Ta sklep je Pangalos zelo razliral in na svojih zadnjih volilnih shodih v soboto zvečer je v Atenah in v Pireju srdito napadal opozicijo, očitajoč ji, da je proglasila abstinenco samo, da zakrije svoj poraz, ki bi ji bil sicer v volitvah neizogiben in pa zato, da kompromitira Pangalosovo Grčijo pred inozemstvom. Sicer pa imenuje politične vodje nasprotnikov — strankarske šefe brez strank.

Sicer pa so stranke že poprej hotele proglasiti geslo abstinence za volitve navajajoč za vzrok silen teror proti političnim osebnostim in proti časopisju, kakor ga izvaja Pangalos. Vendar je opozicija kljub temu poskušala riskirati bitko na voliščih. Da bi pa za gotovo dosegel uspeh proti Pangalosu, so vse štiri venizelistične stranke ponudile volilno koalicijo antivenizelističnim strankam, kar so te takoj sprejele in zedinile, so se na kandidacijo zmernega politika Demerdžisa, ki uživa pri vseh strankah velik ugled in ki bi potemtakem bil gotovo izvoljen. Demerdžis je celo eden izmed onih maloštevilnih politikov na Grškem, ki ni absolutno nasproten Pangalosu, njegov pristaš Rufos je prevzel celo vnanje ministrstvo v Pangaloso- vemu kabinetu. Ali kljub temu je zavzel diktator nasprotujoče stališče, sprožil kandidacijo Zaimisa, da bi dosegel večjo needinost, naposled pa pokazal pravo barvo in priklasil sebe za kandidata, kar je vsak poznavalec razmer pričakoval že prav od početka.

Pangalosovo glavno geslo je, da je treba dosedanje politike odstraniti s pozorišča javnega življenja za vsako ceno in politiko takorekto depolitizirati. Pri nedejskih volitvah se mu je to nekako posrečilo: nobena od pomembnejših grških strank se volitev ni udeležila. Toda grške volitve so izgubile s tem svojo moralni učinek, bodisi za domači kot za vnanji forum in glavni cilj, ki ga je Pangalos hotel doseči z njimi, to je, dati svoji vladi legitimnost, se vsekakor ni dosegel. Iz dosedanjih rezultatov se da soditi, da bo Pangalos prihodno nedeljo izvoljen za predsednika grške republike, toda politične strasti se s takimi volitvami ne bodo pomirile in ugled Grčije v inozemstvu se ne bo obnovil. Pangalos bo pač dobil novo, ne pa lezalnno osnovo za svojo diktacijo.

Politične beležke

Zasluzena kazen za obrekovanje dr. Žerjava

Beograjska «Smotra» je svoječasno obdoližala posl. Dr. Žerjava, da je nepravilno postal z državnimi godovi Sermenlija v gjevjijskem okraju. Zato je dr. Žerjav tožil zaradi obrekovanja odgovornega urednika «Smotre» Milovanovića, ki je bil pretekli ponedeljek pred beograjskim sodiščem prve stopnje obsojen na 4 mesece zapora po starem tiskovnem zakonu, ker je tozadnji članek izšel v «Smotri» še pred sprejetjem novega tiskovnega zakona. Zanimivo je, da obtoženi odgovorni uredniški sploh ni skušal doprinesiti dokaza resnice. Še bolj zanimivo pa bo, če bo «Slovenec», ki je poleg drugih klerikalnih listov, ponatiskoval obrekovanja «Smotre», obžaloval svoje napade na dr. Žerjava. Škof je namreč pisal v znanem svojem članku, objavljenem v «Domoljubu»: «SLS je povdarjala na katoliških shodih, da se mora poročiti edino

Naši kraji in ljudje

Superijor Ivan Ambrož †

V soboto zjutraj je v Predturgu pri Radovljici po daljšem bolehanju umrl mornariški superijor g. Ivan Ambrož. Z njim je legel v grob eden najidealnejših naših svečnikov, duhovnik stare šole, ki mu je bilo narodno načelo sveteljše, kakor vsi ukazi Rima. Bil je Slovan tipa Matije Majarja, kot tak tudi navdušen Jugosloven. Rojen je bil v Stražišču pri Kranju, gimnazijske študije pa je absolviral v Gorici. Posvetil se je duhovniškemu poklicu. Bil je dolga leta svečenik pri avstro-ogr. voj. mornarici na velikih bojnih brodih in v Pulji, kjer si je pridobil največji ugled. Videl je mnogo sveta in si pridobil izredno naobrazbo in obzorje. Dasi je vedno odločno kazal svoje narodno mišljenje, vendar ga je tudi pri vojni mornarici vse spoštovalo, ker je bil mož finih manir, svečenik, ki se je odlikoval z izrednimi srčnimi vrlinami, zlasti pa s svojo vzgledno tolerantnostjo. Že pred vojno je stopil kot mornariški superijor v pokoj in se nastanil v Predturgu pri Radovljici. Neustrašeno je tu nastopal kot pristaša narodnih in naprednih idej, s čemer si je nakopal mržnjo vis. cerkvenih krogov.

Med vojno je bil eden tistih redkih naših duovnikov, ki so od vsega začetka skalnato trdno verovali v zmago pravne stvari in v osvoboditev slovenskih narodov izpod avstrijskega jarma. Tega svojega mišljenja ni prikrival, zato je bil kot prava bela vrana med našimi duhovniki na indeksu političnih osumlencev pri avstrijski politični oblasti. Začetkom vojne je bil milanski »Corriere della Sera« edini list, iz katerega je bilo mogoče dobiti zanesljive informacije o pravem položaju na bojiščih. Pokojni Ambrož je našel pota, da je ta list redno dohajal na Gorenjsko in tu ga je zanesljivo »šel« nosil v uredništvo »Slov. Naroda«. Prevrat in osvoboditev je Ambrož pozdravil s iskrenim navdušenjem, saj mu je bilo to vtelesenje najsmelejših nar. idealov. Kdor je slišal tedaj njegov prekrasni govor v cerkvi o Jugoslaviji, mu ostane narodni svečenik Ambrož pač v neizbrisnem spominu. V svobodni Jugoslaviji tudi njemu kot »staropokojencu« ni bilo mehko postlano, toda to ga ni oviralo, da bi ne ostal do zadnjega svojega diha to, kar je bil, navdušen Jugosloven, verujoč v lepšo bodočnost svoje domovine. Povdarjali smo že, da je bil pokojnik inče globoko veren mož, izrazito naprednega mišljenja. Te svoje svobodomiselnosti napore je skušal tudi praktično propagirati, zato je bil dolga leta zvest so-trudnik »Slov. Naroda« in ko je jel izhajati naš list, tudi »Jutra«. Napisal je marsikateri članek, ki je klerikalne farizeje zadel v živo. Kot svečenika izrednih vrlin ga je spoštovala vsa Gorenjska.

V kolikor se je vedelo za pogreb, so prišli njegovi prijatelji in znanci od blizu in daleč, da izkažejo zadnjo čast idealnemu narodnemu svečeniku na njegovi zadnji poti. Ob njegovi krsti je bila zbrana vsa napredna Radovljica s Sokolom na čelu, »Orjuna« s tremi prapori, iz Kranja je prišel župan g. Ciril Pirc, prišla sta pokojnikova dolgoletna osebnata prijatelja g. Josip Pogachnik iz Podnarta, g. Fr. Pavlin iz Podbrezja in številni prijatelji iz Ljubljane, Trčiča, Bleda, Jesenic in od

drugod. In položili so zaslužnega moža k večnemu počitku tiho, brez vsakega slovesa, ker ni dovolil ne petja, ne govora ob grobu — radovljiški dekan Fatur! No, kljub temu nemilemu incidentu bo ohranjen svetel spomin pokojniku kot vzornemu svečeniku in idealnemu rodoljubi!

Narodni dobrotvor Jakob Klemenčič †

Središče ob Dr., 4. aprila
Komaj se je zagnil grob gospe Jelise Zadravec, prihaja že zopet iz Središča tužna vest: v soboto dne 3. t. m. je umrl po daljši bolezni veleposestnik g. Jakob Klemenčič v 63 letu svoje starosti. Z njim je legla v grob markantna osebnost središča, eden izmed redkih, ki so še ostali od one odločne narodne garde, ki je že v predvojni težki avstrijski dobi visoko dvigala narodni in napredni barjak in kateri gre po pravici, da ji bo ohranjeno častno mesto v zgodovini našega narodnega boja in velike borbe za pravice in enopravnost slovenskega jezika v bivši Avstriji.

Jakob Klemenčič je bil tisti, ki je stal neustrašeno v tej borbi v prvih vrstah; rame ob rame s sedaj že davno pokojnim središkim županom in nar. borcev Jos. Šinkom je vodil ogorčeno borbo središke občine z avstrijskimi oblastmi za uveljavljanje slovenskega uradnega jezika. Že pred vojno navdušen pristaša bive narodne stranke, je ostal do svoje prerane smrti zvest narodnim in naprednim načelom. Udeleževal se je vedno z vsem v vseh narodnih in kulturnih organizacijah; središki Sokol ga šteje med svoje ustanovnike, požarni brambi je načeloval dolga leta. Neveljnih zaslug pa si je pridobil zlasti na gospodarskem polju. Pokojnik je bil med ustanovniki središke »Hranilnice in posojilnice« in njen marljiv tajnik in pravzaprav njena duša ves čas od obstoja; za krasen razvoj tega vzornega denarnega zavoda gre zasluža v prvi vrsti pokojniku. V središkem občinskem odboru ga najdemo decenije kot delavnega občinske svetovaleca, odnosno odbornika in velike so njegove zasluge tudi pri obsežnem gospodarstvu središke občine.

Jakob Klemenčič je bil vse svoje življenje skrben in skromen; ostal je samec. Zapustil je veliko premoženje, katero je poklonil narodnim in gospodarskim namenom in si s tem postavil najlepši in trajen spomenik kot narodni dobrotvor. Svoje veliko posestvo in večino lepega premoženja je določil za gospodinjstvo šole, ki se ima po smrti njegove sestre ustanoviti na njegovem domu v Središču pod imenom Klemenčičeva gospodinjstva šola; za povzdigo ljudske izobrazbe je ta ustanova ogromne koristi. Posestvo obsega poleg hiše, gospodarskega poslopja in urejene mlekarne okoli 30 oralov in znaša današnja vrednost te ustanove približno milijon dinarjev. Poleg drugih manjših legatov je zapustil središki požarni brambi Din 20.000, ubožnemu skladu središke občine Din 5.000, ni pa pozabil tudi na središkega Sokola in poklonil sokolski godbi Din 5 tisoč.

S svojo ustanovo in s svojim narodnim delom naj služi pokojnik že poznim rodovom kot vzgled možatosti in rodoljubja. Čast njegovemu spominu in mir njegovemu pepelu.

Časten večer našega šahovskega genija

Velikih in razburljivih semmerinških dnovov skromna, a zato tem prirčneja proslava se je vršila sinoči v restavraciji »Zvezda«. Ljubljanski šahovski klub in prijatelji plemenite »kraljevske igre« so priredili našemu šahovskemu prvaku, svetovnemu velemojstru in konkurentu za svetovno šahovsko prvenstvo, univ. prof. dr. Vidmarju časten večer, ki so ga počastili s svojim posetom tudi veliki župan dr. Baltič, predsednik gerentskega sveta dr. Puc, univ. prof. dr. Plemelj in še več drugih odličnih članov ljubljanske družbe.

Slavljenec je bil pozdravljen pri svojem prihodu z živahnim ploskanjem in ovacijami. Podpredsednik Ljub. šahovskega kluba, g. inž. V. Zupanc, je z lepim nagovorom pojasnil pomen zmage dr. Vidmarja na 64 šahovskih bojnih poljih nad odličnimi reprezentanti evropskih narodov, ki je zadivila ves šahovski svet in ponesla ime našega naroda v ves kulturni svet. Ves naš narod je ponosen na veliki uspeh svojega matadorja, obenem edinega svetovnega mojstra-amaterja, kar njegov uspeh še povečuje. Mučna bolezen v prvi polovici turnirja je sicer preprečila, da ni izšel iz turnirja tudi kot dejanski zmagovalček, zato pa je tudi po priznanju strokovnjakov — moralčen zmagovalček in silno nevaren konkurent Capablance in dr. Laskerja za svetovno prvenstvo.

S prisrčnimi besedami je pozdravil slavljenca tudi zastopnik Sveta slušateljcev Ljub. univerze in se zahvalil učenjakom, ki je s svojo divno in globoko igro proslavil obenem tudi naš najvišji kulturni zavod. Nato je inž. Zupanc prečital brzojavne pozdrave šahovskih klubov iz Splita, Novog Sada, Jug. šahovskega Saveza v Zagrebu, zagrebskega šah. kluba, šahovskega novinarja Rožiča iz Zagreba, Rajkovića iz Novog Sada in šah. kluba iz Litije. Pismo je čestil dr. Vidmarju tudi tržaški šahovski klub (Societa scacchistica triestina). Navzoči so pozdravili pismo z vzklikom: »Živel Roselli!«, kar je izzvalo živahen intermezzo.

Slavljenec se je v njemu lastnem humorističnem tonu zahvalil za čestitke, spominjal se posebno šaljivo živahnega spremljanja semmerinških dogodkov s strani naše javnosti in zlasti šahistov. Najlepše svoje zadoščenje ima pač v tem, da pomeni semmerinški uspeh mogočen razmah te plemenite igre tudi v širših plasteh našega naroda. In to je ravno namen njegovega šahovskega udeleževanja.

Kamniški odmevi

Petdeset let delapolnega življenja je praznoval naš odlični župan, starosta Sokola, predsednik k. o. S.D.S., predsednik Citalnice itd., naš spoštovani dr. Rihard Karba. Vemo, da on sliče slavnosti, zlasti kadar gre za njegovo osebo, ne jemlje prevažno in se rad prikrilo posmehljiva. Tem večje skrbi pa so trle naše občinske očete. In ni čud! Kajti, kako proslaviti dostojno z običajnim sodelovanjem mestne godbe in »Lirice« to praznovanje, ki je padlo, za vraga, ravno na Veliki petek. Vendar pa se je stvar dovršila častno in z navdušenjem. Manj navdušeni so najbrže naši klerikalci in kmetijaci, ker jim je dr. Karba trn v peti. Gotovo bi jim bilo mnogo ljubeše, da bi dr. Karba dočkal svojo petdesetletnico kje drugje. Tem so se pridružili v zadnjem času novopečeni kamniški radikali — eno omizje jih je. Bojda pa bo ta naša najnovejša organizirana stranka kmalu pridobila toliko članov, da se bo mogla konstituirati. Zelimo mnogo uspeha, sama izgleda, da je sedaj ob razpadanju RR, čas baš jako neprikladen. Ugleden prvak-organizator teh radikalčev se je nedavno zelo duhovito izrazil. Dejal je, da je največje zlo, ker se naprednjaki cepimo. Edina pametna pot, da bi bila ta, da vsi naprednjaki kratkotalno stopimo pod njegovo radikalne peruti in konec bi bilo cepljenja. Tako enotni bi klerikalce pohrustali mimogrede.

O, se razvija naš Kamnik! Ne samo politično tudi gospodarsko. Stalni »Slovenec« dopisnik je najbrže spregledal veliko novo stavbo v kopalskem parku, ker vedno znova ugotavlja, da se nič ne zida.

Mar to ni zidanje, kar zidajo usmiljeni bratje? Saj je samo v tem novem posloju menda nad 30 sob. Mi smo popolnoma prepričani, da bodo ugledni in pobožni usmiljeni bratje vse tiste družine, katere so za časa zidanja deložirali iz starega poslopja, zopet sprejeli v svoje usmiljeno naročje. Tudi vemo, da so čisto neutemeljene vse govornice, ki krožijo po Kamniku, da bo ce-

LJUBLJANSKI DVOR
kino
TELEFON 17EV-730.

Danes ob 4., pol 6., pol 8 in 9 uri
zadnjikrat
slaviti velikan človestva
„MARKO“
v senzacijni pustolovni drami
„Zmagovalček smrti“
Prednaznanilo:
ZADNJI DNEVI POMPEJEV.
Novi izdelek! Novi igralci! Največji film
sedanjosti

la ogromna hiša rezervirana samo za upokojene župnike.

Ne glede na to, da smo Kamničanje tudi nekaj malega prispevali k gradnji, se dogaja mnogokrat, da je marsikaj Kamničan bolj usmiljenja vreden nego upokojeni župnik in bi ne bilo v božjo čast in slavo ako bi na račun revežev in trpinov župniki — namestniki Krista — sedeli v toplih razkošnih sobanah.

Velikonočno vstajenje prirode

Ljubljana, 6. aprila.

Solnce, solnce, solnce... Kakor čisto zlato se je razlilo to božje solnce v tisočih žarkih za Veliko noč in Ljubljano, da je mesto zadihalo po dolgih dnevih, preživetih v megli in vlagi. Kakor jetnik, ki stopa zopet v srečno prostoto.

Že v soboto se je razlilo na stotine sprehajalcev v zeleneči Tivoli in dalje v gozd, da se navžijejo svežega, suhega zraka. Popoldne pa, ko so zazvonili velikonočni zvonovi, so zopet oživele mestne ulice. Pred vsemi ljubljanskimi glavnimi cerkvami se je zbiralo na tisoče in tisoče ljudi, kajti to so se formalne dolge procesije, naznajoč Kristovo vstajenje. Pozneje so odšli pomladansko oblečeni ljudje na promena — in Tivoli s svojimi belimi poti je bil zopet ves živ. Popoldne in na večer so gospodinje iz vrezale v potice in postregle družini z velikonočnimi dobrotami.

Očija je tak, da se na velikonočno nedeljo drži vsakdo bolj svojega doma, toda mesto pozablja na stare tradicije in navede. Veliko je seveda pripomoglo k temu prekrasno vreme. Ven je vabilo solnce pa tudi nova obleka v omari ali na obešalniku je tirjala svoje. Dobra volja je pripeljala do vrhunca pri nekaterih že zgodaj zjutraj na Rožniku in se nadaljevala nato na sprehodu po imenitno tlakovanih glavnih ulicah.

Po kosilu pa so ljudje v gručah odhajali v bližino in dalnjo okolico, da se porazvesele v blaženi naravi. Na večer je bila Ljubljana zopet taka kakor vsako nedeljo po prvem. Ljudstvo je veselo nadaljevalo z zabavo po gostilnah v mestu, v kavarnah so igrala godbe komad za komadom, celo v Tivoliju se je glasila sladka domača melodija, pričarana iz dijaških tamburic.

Velikonočni ponedeljek! Ko je se ležal mrak nad hišami, so se jela odpirati hišna vrata in po ulicah vsepovedo je bilo čuti težki: Tok, tok, tok, okovanih čevljev, od tlaka se je odbila konica turistovske palice in slišati je bil kmalu tudi živahen pogovor. Čez nekaj časa, ko je prisilja zarja, pa je bila Ljubljana že vsa na nogah in se razletela po ulicah ter cestah, ki peljejo na kolodvor in izven mesta, kakor na povle. Mahoma je nastal prečuden direndaj, ki je trajal tekom celega dne. Vlaki s stotinami in stotinami potnikov oziroma izletnikov so sopihali skoro vsako uro na vse strani. V gorenjskih vlakih so se izletniki naravnost bili za prostore; dosti bolje ni bilo tudi v omih, ki odhajajo na kamniško in dolensko stran. Zeleziško osebje, od najmanjšega pa do najvišjega, je trpelo in se potilo, da ustreže vsakemu in vsem. In hvala bogu, to se jim je tudi posrečilo. Kamor si se ozrl po cestah, vse živo in migotavo. Stotine in tisoči izletnikov. Tam si čul prešeren smeh, živahen pogovor, harmonike, tamburice in navadne orglice. Vse je hitelo ven po Celovski cesti na Šmarno goro, čez Posavje in zopet na Šmarno goro, v Podutik in Glince na Katarino in vse razne vrhove v polhograjskem pogorju. Na dolensko stran proti Škofljici in dalje proti Krimu, vsepovedo po cestah, potih in stazah se je razlivala Ljubljana med njive, travnike in v gozd, da si razgleda s holmov in gora svoje domačije. Šmarno goro je obiskalo na ponedeljek do 5000 izletnikov, Sv. Katarino do 2000, da ne omenimo onih, ki so dali slovo Ljubljani že v soboto in odšli na naše divne planine, da si v višjih vrhov ogledajo svet pod seboj!

Ure za birmo

F. ČUDEN, Prešernova ulica št. 1.

Tragična smrt bolehe mladenke

Ljubljana, 6. aprila.

Nekako pred tremi tedni je 26letna Bal di Kafazurova iz Trnovca zapustila dom svojih staršev in se ni več vrnila. Simpatična deklica je bolela že dalje časa na težki živčni bolezni, kateri se je pridružil še nevarna »španska«. Poleg vsega tega pa je Kafazurovo zadelo še nenadno težko obolenje ljubljenskega brata. Neke noči, nekako pred tremi tedni je ponoči okrog 11. ure vstala in odšla, ne da bi komu kaj omenila, neznanokam. Domači so našli naslednje jutro njeno posteljo prazno. Seveda so pričeli takoj s poizvedovanjem in prijavili tudi policiji. Toda vse poizvedovanje za ubogo deklico je bilo zaman. Zgleda se ni niti pri sorodnikih, in nikdo ni imel najmanjšega pojma, kam bi se obrnila.

Na velikonočni ponedeljek, okrog pol 11. dop. pa se je nenadoma razrešila grozna skrivnost. Takrat je lovil na Ljubljani ob Trnovskem pristanu ribič K. ribe. Nenadoma se mu je zazdelo, da vidi globlje v vodi v blatu človeško truplo. Ko se je v svoji sumnji popolnoma prepričal, je prijavil slučaj trnovski stražnici in že čez nekaj časa nato so uslužbenci rešilne postaje po tегли na suho truplo — nesrečne Bal di Kafazurove.

Po zdravniški konstataciji je truplo ubogega dekleta ležalo v vodi že cele tri tedne, kar kaže, da je morala nesrečnica oditi v smrt takoj ono noč, ko je odšla mrzlico razburjena od doma. Truplo so po komisijonelnem ogledu prepeljali v mrtvašnico na visko pokopališče.

Tihotapstvo samokresov na severni meji

(Dva kmeta obsojena na 1.600.000 Din.)

Novembra meseca lanskega leta so odkrili organi finančne kontrole v Pesnici nad Mariborom voz s približno 1000 revolverji, ki jih je na rafiniran način utihotapil iz Avstrije Adolf Schautzer iz Jurskega dola v St. Iljskem okraju, o čemer smo tedaj na kratko poročali. Značilno je, da so zasačeni tihotapci kmečki posestniki iz imenovanih krajev ob avstrijski meji in so hoteli zaslužiti z revolverji nad 20.000 Din.

V drugem tednu novembra so prepeljali posestniki Adolf Schautzer, Stefan Varga, oba iz Jurskega dola in Anton Šiker ml. iz Pesnice z vozom več zabojev, v katerih je bilo približno 1000 samokresov, ponoči preko meje do posestnika Veznerja v Pesnici. Vezner se je spočetka brnil sprejeti blago pod svojo streho, ker mu je Schautzer izjavil, da ima »muglersko blago«. Drugo jutro so tihotapci naložili zaboje na voz, na vrh pa seno. Voz je potem odpeljal Anton Šiker star., kateremu ni bilo prav nič znano, da vozi vtihtapljen samokrese po državni cesti proti Mariboru. Blizu Grušan so ga zasegli organi oddelka finančne kontrole iz St. Jurja ob Pesnici, ki so bili o tem prevozu tihotapskega blaga obveščeni.

Oblasti so takoj aretirale Schautzerja, medtem ko sta Varga in A. Šiker ml. pobegnili v Avstrijo, odkoder se je čez deset dni vrnil nazaj le zadnji in padel v roke oblastem. Varga pa tiči še vedno v Avstriji. Kakor smo zvedeli, je izrekel pred kratkim mariborska carinarnica kot prva instanca svojo razsodbo. Poleg konfiskacije blaga sta bila Schautzer in A. Šiska ml. obsojena vsak na okrog 800.000 Din denarne kazni ali na enoletno ječo. Obata sta se pritožila proti razsodbi na finančno ministrstvo v Beogradu. Postopanje proti Vargi, ki se nahaja še v Avstriji, je bilo začasno ustavljeno.

Danes

finca, elegantna, razkošna, veseloigra

„Nezvestoba brez posledic“

z znanima igralcema Adolphe Menjou in Aileen Pringle.

Predstave ob 3., pol 5., 6., pol 8 in 9. uri.

Kino IDEAL.

J'accuse!

(Obtožujem!)

Film Abela Gance-a »J'accuse! — Obtožujem!« se je predvajal tudi pred člani mirovne konference v Versailles-u. To je najboljšje priporočilo filmu, ki je s svojo vsebino služil svetovnemu miru!

Pride v kino „Dvor“.

Največje filmsko delo sedanjosti, novi:

„Zadnji dnevi Pompejev“

Maria Corda, Mihael Varkony, Bernhard Götske, Rina de Liguoro

Pride v kino „Dvor“

Kulturni pregled

Gledališki repertoarji

Ljubljanska drama

Začetek ob 20. uri.

Sreda, 7.: »Pygmalion«. B. Četrtak, 8.: »Deseti brat«. A. Petek, 9.: »J. G. Borkman«. F. Sobota, 10.: »Scampolo«. V korist Udruženja gledaliških igralcev, mestni odbor Ljubljana. Izv.

Nedelja, 11.: ob 15.: »Če pride čarodeja«. Otroška predstava društva Atena. Izv. Ob 20.: »J. G. Borkman«. Ljudska predstava po znanih cenah. Izv.

Ponedeljek, 12.: »Ana Christie«. E.

Ljubljanska opera

Začetek ob pol 20 uri.

Sreda, 7.: »Zongler Naše ljube Gospe«. C. Četrtak, 8.: »Boheme«. E. Petek, 9.: »Wally«. D. Sobota, 10.: Zaprtlo. Nedelja, 11.: ob 15.: »Grofica Marica«. Izv. Ponedeljek, 12.: Zaprtlo.

Mariborsko gledališče

Sreda, 7.: »Možiček« in »V vodnjaku«. Pro-mijera. D.

Četrtak, 8.: Zaprtlo.

Petek, 9.: Koncert Gidije Buccarini.

Gledališče v Ljubljani

Alfredo Catalan: Wally.

Svetovna operna produkcija je vedno borsejša; dobrih, učinkovitih novitet pogrešajo tudi velika gledališča. Tem težje je za manjše operne ansamble, ki delujejo s skromnimi sredstvi, kakor n. pr. naš. Že pred leti je bila »Wally« na repertoarju naše opere. Toda Verdi, Puccini in celo stari Rossini so Catalanija vselej odtrgnili. Šele ko smo zanimanje za Puccinija i. dr. ita, ljanske mojstre takorekoč do kosti ogledali, je mogel priti končno tudi Catalan z »Wally«.

»Wally« je stara že 34 let, a Italijani jo forsirajo šele poslednja leta, ker je pač simboleska: moderno tirolsko laško. Besedilo in dejanje sta namreč prirejena po tirolskem romanu nemške pisateljice, a glasba je Italijana Catalanija. V duševnosti je torej naravna razlika med libretistom in komponistom Catalan se je trudil, da bi dal s tirolskimi nemškimi pesnimi in pevskimi motivi ter z uporabljanjem rogov svoj glasbi čim bolj tirolski značaj. Toda pri večjih čustvenih scenah je zapadal v svoje Italijansko izražanje, in zato njegovo delo ni enotno.

V naznanilu naše operne uprave citam o »Wally« stavke: »Opera odlikuje skrbna, zelo interesantna in originalna instrumen-

tacija ter — v primeri s takratnimi Puccinijevimi operami — tudi široka in topla kantilena».

Resnica, toda celo najmlajši Puccini je visoko nadkriljeval Catalanija po čisto samosvoji, močno individualni, vsekakor apartni instrumentaciji; a tudi Puccinijeva značilno kratka kantilena je bila originalna ter je, prepletena v vso opero, dajala vsaki operi značaj ene same, strastno vroče in razkošno bogate, enotne melodije, ki se vtisne poslušalcu takoj, a tudi nepozabno v spomin. Takisto sta Mascagni in Verdi imela čisto samosvoji značaj, ki ju je ločil od vseh drugih skladateljev.

Tega pa Catalan nima in je njegovo »Wally« treba čuti večkrat, da najde poslušalec sredi množice glasbe tudi nekaj samosvoje originalnega. Marsikaj je medlega, nekako sivega, neizrazitega in; k sreči opera po glasbeni zanimivosti narašča ter je prav zadnji akt najboljši, najmočnejši. Morda je bil zadnji akt komponiran prvi in je sploh nagnil Catalanija, da se je lotil besedila.

Martinova pesem, ki jo je zložilo kmetiško dekle Wally (= Valpurga), bi morala vsekar imeti tirolski narodni značaj, a je balada, kakršne ne poje nifler nabe no ljudstvo. Wallyno slovo od doma je pisano zelo težko, ostavlja pa med vtisk. Lepo je pisan tercet 2. dejanja, a ne učinkuje dovolj. Dobri in lepi so spevi Gellnerjevi, čedna je Afrina točka, efektna pesem na vino poštnega sla in samo mestoma je zanimiva tudi orkestracija.

Središče dejanju je poljub, ki ga da Wally med plesom iz strastne ljubezni Hagenbachu. Wally potem misli, da ji je Hagenbach poljub izmamil le zaradi stave, a da ljubi Afro. Maščevalna Wally nahajša Gellnerja, naj Hagenbacha umori. Zaljubljeni Gellner vrže Hagenbacha v Aho, a Wally se takoj skesa in sama reši ljubljence iz struge. Nato gre Wally za pokoro v gorovje — zmaznit! Hagenbach pa pride za njo, pobotata se, a njega odnese plaz, ona pa skoči sama za njim!

Neverjetno romantična zgodba se vrši v dveh sosednjih vaseh ob vzhodju in na vrhuncu snežnika orjaka Murzola.

Gosp. Skružny je nastikal jako lep alpski prospekt, ki dominira v vseh štirih dejanjih. Ako bi mogli ta prospekt vsaj nekoliko premakniti, kadar je prizorišče premenjeno in ako bi ga v zadnjem dejanju primerno znizali, bi bil vtisk naravnejši. Ako smo v 4. dejanju vrhu Murzole, morajo biti okoliške alpe vsaj nižje, nego ako smo v dolini. Tudi obevna večerna zarja povsod naposled le vrhunec, a ne srede gora.

Z lučjo je pri nas še vedno stari diletantovski križ: all je presvetlo ali pretemno. Svitjanja ali mračenja na odru ne poznamo.

Prizora, ko gre Wally po strmini globoko navzdol k Ahi rešit ljubljence, sploh niso opazili gledalci, ker zbor zakriva tudi levo stran odra. Efekt se zato izgubi.

Zadnje dejanje pa je za naše razmere nerešljiv režijski problem: na vrhuncu

snežnika, ko grme plazovi! Povsod visok snež in led ter hud mrz. Pri nas leži po skalah nekaj belih krpic in plaz markira rjuha, ki za hip zavira. In vse se izvrši brez hrupa in treska.

V izvajanju sem v prvi vrsti že pohvalil marljivo in sposobni naš orkester, ki ga je gosp. ravnatelj Polić v vseh dejanjih in medigrah vodil energično in fino do popolne zmage. Naslovno, pevski in igralski delo naporno partijo poje in igra ga. Caletova. Wally predstavlja zelo temperamentno in ponosno, dasi preveč damsko. Obuje pa naj se kmetiško tirolsko. Za svoje čustveno petje in lepo igro je žela do etil priznanja.

Prav dober, simpatičen Martin (deček) je bila ga. Ribičeva, med ženskimi naraščajem največ obetajo talent. Igra svobodno in glas ji zveni zelo prijetno. Ampak niki, izrezani čevljički na Murzolu! Gdč. Potučkova predstavlja Hagenbachovo sestro Afro, ki jo smatra Wally za ljubezensko tekmovalko. Ukodna, popolnoma neverjetna Wallyna zmota povzroči katastrofo. Partija je bolj igralška, a kratko arjo izvaža pevka povsem zadovoljivo.

Hagenbach, vaški junak, ki je ustrelil orjaškega medveda, ukroti ponosno Wally, a se naposled zaljubi vanjo, je g. Knittel. Za svojo partijo se je igralski in pevski vidno zavzel s posebno vneto in jo izvajal prav dobro. Seveda bi izrazil junaški tenor svežega glasu žel v tej partiji triumf. Gellner, njegov tekmeč, je bil gosp. Mitrovič, ki je prav na mestu, v živo

Iz življenja in sveta

Kaj pravi bivši jetniški stražnik o Gavrilu Principu

Prški dnevnik «Česke Slovo» objavlja tekst zanimivega pisma, ki ga je napisal preprost vojak, po imenu František Franjek, ki je stražil Gavrilu Principa, atentatorja na Franca Ferdinanda in njegovo ženo.

Ravnatelj je, v kateri je bil zaprt Princip, je bil seveda trd Nemec. Ko je bil dodeljen Franjek jetniškemu paznikom za stražnika, je dobil ukaz, da mora postopati s Principom posebno ostro. Toda že takoj prvi dan sta si prišla jetnik in čuvaj precej bliže. Najprej sta si razkrila, da sta oba Slovana in nato je dal Franjek Principu večkrat cigarete. Poleg cigaret so zanimali Principa posebno časopisi. Kadar je le mogel, mu je preskrbel tudi te.

Razgovori med jetnikom in stražnikom so bili zelo zanimivi. Kmalu potem, ko sta se moža spoznala, je vprašal češki vojak Principa, če mu ni žal, da mora sedaj delati pokoro za to, kar je storil. Princip je odgovoril na to vprašanje čisto mirno in določno. Izjavil je, da se prav nič ne kesa, da je vse dobro premislil in da je storil vse kar je storil le v korist Srbije. Tega se ni bal javno povedati. Bil na je tudi prepričan, da pride dan, ko se bo Srbiji vse to povrnilo. Neprestano je ponavljal, da mora Avstrija končati z razpadom in da mora Srbija zmagati, čeprav je neznatnejša od Avstrije. Dejstvo, da je bila srbska armada izrinjena iz dežele, ga ni prav nič plašilo. Neomajno je veroval v vstajenje srbske države, kateri je prerokoval še sijajno bodočnost.

Princip je bil mož od pete do glave in se ni vdal ali podal nikomur in za nobeno ceno. Zgodilo se je, da so nekdo za cesarjevo god inšpicirali častniki zapore in da so prišli tudi k Principu ter ga vprašali, če obžaluje svoje dejanje. Obžaljevali so mu, da mu bodo očitali življenje v ječi, če pokaže le malo dobre volje in kesanja. Toda Princip ni na ta poziv niti reagiral, temveč je je molče obrnil od častnikov in sodnikov, tako da so bili vsi skupaj osupli. Oficirjem in sodnikom ni preostalo nič drugega, nego da so ugotovili «močno voljo» jetnika Principa.

Sploh piše Franjek o Principu zelo simpatično, hvali njegovo junaško prenašanje trpljenja in veli, da jih je znal, ki bi se ponašali s takšno nezlomljivo vero glede bodočnosti domovine.

Tajinstvena nemška cesarska krona

Ko se je bivši nemški cesar Wilhelm II. leta 1922. vdružil poročil, je na tajinstven, nerazumljiv način izginila iz cesarske palače v Berlinu krona, ki jo je nosila cesarica Augusta, prva Viljemova žena. Med narodom so sicer začele krožiti razne govorice, ki so vedele povsem natančno povedati, kam in kako je izginila dragocena cesarska krona — ali natančneje ni vedel nihče.

No, sedaj je prišla resnica na dan. Zvedelo se je namreč, da je Wilhelm II. pred svojo poroko ukazal prenesti cesarsko krono nekemu draguljarju, da jo popravi in preuredi po glavi svoje bodoče žene. Čim je zlatar svojo nalogo izvršil, je poslal krono na Holandsko Hermini Reuss, ki jo je nosila na dan poroke s cesarjem.

Vse te mahinacije s cesarsko krono so se očividno izvršile v največji tajnosti, kajti do nedavno ni še nihče vedel o njih. Poslanec Hermann Müller je celo interpeliral v parlamentu in vlada je dala svečano zagotovilo, da je o vsej zadevi docela nepoučena. Znano da ji je le, da je krona izginila.

«Montag Morgen» je mnenja, da se krona nahaja še vedno v Doornu, na Viljemovem gradiču. List poziva vlado, naj stori vse potrebne korake, da reši dragotino za državo. Kajti krona predstavlja ne glede na umetniško vrednost celo premoženje: cenjena je na tri in pol milijona mark (48 milijonov dinarjev) «Bivši nemški cesar» dostavlja list, «je pač imel pravico, izposoditi si krono za svojo svatbo, toda pozneje je bila njegova dolžnost, da je vrne» — kakor je dolžnost ženina, da vrne ob priliki poroke izposojeni frak in cilindar».

Naloge raziskovalcev severnega tečaja v bližnji bodočnosti

Znani polarni potnik in človekoljub profesor Fritjof Nansen, ki predseduje mednarodnemu študijskemu društvu za raziskovanje Arktide s pomočjo zrakoplova, je imel pred kratkim v prostori univerze norveške prestolnice Oslo predavanje o nalogah, ki čakajo raziskovalce severnega tečaja v bližnji prihodnosti. Učenjak je uporabil to priliko tudi za to, da je načel vprašanje rednih zračnih zvez med Evropo in med pokrajini, ki leže v najsevernejših delih Tihega oceana. Razmotirajoč ta problem je povedal, da ima veliko vero v uresničenje teh načrtov. Predvsem je seveda treba do dobra raziskati polarno ozemlje, dobiti jasen vpogled v klimatične razmere na skrajnem severu, potem pa korakati polagoma k realizaciji projektov, ki se nam vidijo dandanes fantastični.

Nansen sodi, da na skrajni severni točki naše zemlje ni kopne zemlje, pač pa je trdno prepričan, da je vsaj 100 do 200 m pod morsko gladino celina, ki je oporišče večnega ledu, kateri pokriva severni tečaj. Vendar je podmorsko ozemlje v bližini Kanade še neraziskano. Važno bi torej bilo, da se ustanovijo posebne postaje, ki bodo vršile znanstvena raziskovanja v tej smeri ter bodo čisto natančno fiksirale potrebna načela.

Vetrovne razmere na Arktidi imajo velikanski vpliv na evropsko klimo. To je posebno lahko spoznati v severni Evropi, kjer se neprestano vrši boj med toplimi vetrovnimi toki, ki prihajajo iz juga in med hladnimi toki s severa. Vzdržuje cele atmosferske polarne fronte razsajajo čestokrat cikloni, ki so pravzaprav pravi povzročitelji vročine in mraza, viharjev in brezvetrja, vlažnega in suhega vremena. Neznana nam zibanja zračnih plasti na Arktidi so tudi kriva, da ni mogoče točno napovedati evropskih vremenskih izjem. Res je sicer, da so zadnja leta izkustva nekaterih observatorijev na severu tozadevno napovedovala in postala popolnejša, v glavnem pa je vendarle ostalo pri starem.

Končno meni profesor Nansen, da bo v prihodnosti popolnoma mogoče uvesti promet med Evropo in Vzhodno Azijo preko severnega tečaja. Tudi dru-

ge zračne zveze bodo omogočene. Za polet čez severni tečaj pa je potrebna ladja, ki bo imela vsaj 130.000 kubičnih metrov ter bo težka 100 ton. Taka zračna ladja bi lahko preletela pot od Murmanskga nabrežja do Aljaške v 60 ih urah. Tudi je Nansen prepričan, da bodo zračne ladje sčasoma oskrbovale zvezo med prestolico Norveške ter glavnim mestom Japonske; polet bi trajal pet do šest dni.

Psihotehnična naprava za določanje inteligence

Berlinski listi so pred kratkim poročali o izumu poljskega zdravnika Biszkega, s katerim je popolnoma mogoče določiti stopnjo inteligence kateregakoli človeka v kratkem času 30 minut.

Aparat za določanje inteligence je podoben majhnemu radioaparatu ter je sestavljen iz več električnih žic. Na koncu vsake žice je kovinasta palčica, katero mora pacient prijeti z rokami ter jo držati, dokler ga zdravnik preiskuje. Zdravnik pa položi na pacienta školjko, uvede v svojo napravo električno strujno in se dotika z lahko elektrodo pacientove glave na vseh mestih. Ta procedura povzroča različne močnejše in slabše zvoke, katere klasificira preiskovalni zdravnik s številkami. Številki je 5 ter grede od zgoraj navzdol od 5 do 0. Ko je preiskava končana, sestavi zdravnik iz dobljenih števk končno diagnozo inteligence. Številka 5 prikazuje genialnost, 0 pa najmanjšo stopnjo inteligence.

Dr. Biszky je razdelil občutljivost človeških možganov na več skupin. Posamezne skupine veljajo splošnemu nivoju inteligence, nadarjenosti za umetnosti, praktičnim sposobnostim itd. Vsaka od teh skupin je zopet razdeljena na več majhnih kompleksov. Biszky trdi, da je mogoče na podlagi njegove diagnoze celo določiti, je-li pacient štedljiv ali razsipen, nervozen ali pedanten ter če ima sploh kake posebne zmožnosti in nadarjenosti za glasbo, literaturo, gledališče, vzgojslovje ali kaj drugega. Seveda ni mogoče kar na slepo trditi, da je zadeva s tem rešena. Vendar je gotovo toliko, da so doslej postavljene diagnoze profesorja Biszkega neverjetno točne. Če je pa izum zdravnika takšen kot se govori, ni dvoma, da lahko postane vrlo važna naprava v sodobnem psihotehničnem raziskovanju in da bi bile tudi sociološke posledice tega izuma zelo dalekosežne. Z njegovo pomočjo bi namreč lahko bilo določiti za kakšen poklic je najbolj sposobna mladina.

Izumitelj Biszky pravi, da je sestavljen aparat na podlagi bolečin, katere je čutil za časa vremenske izpremembe že v svoji mladosti. Smatral je za vzrok svojih bolečin električno napetost v zraku in je začel eksperimentirati na lastni glavi z različnimi električnimi strujami. Prišel je na ta način do fiziološkega ritma živčnega sistema in je skonstruiral aparat, katerega ritem je popolnoma v skladu z živčnimi pojavi. Tako je sestavljen napravo za določanje, oziroma za merjenje inteligence.

Zdravniški krogi so sprejeli vest o tem izumu deloma z velikim navdušenjem deloma pa z veliko skeptiko. Našla se je tudi skupina takih, ki odločno odklanjajo napravo in pobija zdravnikove nazore. Kdo pa ima prav, ali Biszky ali njegovi nasprotniki, to bodo v kratkem pokazali stvarni eksperimenti.

Samo še danes!

Zmagala je umetnost!

Kakor drugod, tako je tudi v Ljubljani doživel

Charlie Chaplin

epohalni zmagoslavni pohod s svojim velikim umotvorom

Lov za zlatom!

Ni čuda! Saj zna Charlie Chaplin združiti z neprekosljivim elanom umetnost z osvežujočim humorjem in s prvovrstno zabavo. Enotno mnenje občinstva, ki je na praznike napolnilo do zadnjega kotička našo dvorano, je bilo: **Sijajno, imenitno, neprekosljivo!**

Salve smeha in zabave.

nepretrgoma od početka do konca so spremljale edinstveno komiko Chaplina.

Predstave danes ob 4, pol 6, pol 8, in 9.

Vsled velikega navala pri blagajnah posimo, da si preskrbite vstopnice v predprodaji od 10. do pol 1. Dnevi predvajanja tega filma so šteti!

Elitni Kino Matica, vodilni Kino v Ljubljani. tel. 124.

Samo še danes!

Krvave ure v Prestranku

Bitka med hajduki, finančnimi stražniki in miličniki. — Štirje mrtvi. — Dva hajduka žrtvovala po težkem boju, da rešita svoje tovariše, svoje življenje.

Krvav dogodek je razburil v soboto zvečer vso bivšo Notranisko onstran naših granic in napravil ogromen vtis tudi v Ljubljani, čim so prinesli prve vesti potniki, prispeli ponoči s tržaškim brzovlakom. Hajduki v Prestranku, krvava borba z italijanskimi finančnimi stražniki, miličniki in fašisti. Štiri do šest mrtvih je šlo od ust do ust. K strahotnim vestem je dodala množica še fantazija, razburjenje je postajalo vedno večje. Šele v nedeljo popoldne so dobile prvotne vesti konkretno obliko, ki je razkrila vso strahoto dogodka. Ki se je odigral čisto v bližini naše meje.

V soboto, okoli 5. popoldne so se nahajali v računskem uradu železniške postaje v Prestranku pri Postojni štirje uradniki, ki so imeli nalogo, da do večera zaključijo tranzitne račune in potem izročijo inkasirane vsote. Bili so to: podnačelnik Giulio Toniolo, rodem iz Vidma v Italiji, uradnika Achille Valcareggi iz Trsta in Giuseppe Zwelf iz Prestranka ter Peter Pahor, ki je dodeljen uradu kot pomožna moč, predvsem kot tolmač za slovenščino. Razen tega sta bila takrat slučajno navzoča še dva mešetarija iz Trsta. Uradniki so pravkar končali svoje delo in našli 246.000 lir, ko so se nenadoma znašli v silno mučnem in kritičnem položaju. Nagloma so se odprla vrata in v sobo so stopili, kakor bi se udrl iz tal, trije maskirani moški, oboroženi do zob. V hipu je zadonelo rezko povelje:

«Roke kvišku!

Kdor se gane ali zine, bo plačal z življenjem!« Prestrašeni uradniki, ki so imeli samokrese nastavljene na prsi, so avtomatično dvignili roke in prebledeli čakali, kaj se bo zgodilo. Nihče se ni upal niti treniti z očesom. Napadalci so operirali z bliskovito naglico.

Pograbili so najprej manjšo vsoto denarja, nahajajočo se na mizi, nato pa še ves dnevni inkaso iz blagajne.

V tem trenutku se je hotel vreči nanje Peter Pahor, ki pa so ga neznanci takoj ustrašovali s par strel v strop. Predno so se napadeni uradniki dobro zavedli, je bilo delo opravljeno in napadalci so odhajali. Pred odhodom so še ukazali uradnikom, da morajo ostati nepremično v sobi 10 minut in jih zaprl. Po poročilih italijanskih listov so bili skrivnostni moški oboroženi s samokresi, pištolami, noži in celo z bombami. Bili so torej pripravljeni za vsak slučaj tudi za huji boj, ki se je kmalu nato tudi v resnici razvil in zahteval

na obeh straneh krvave žrtve.

Prvi strašilni strel so zbudili pozornost v sosednjem poslopu nahajajočih se finančnih stražnikov in miličnikov. Miličnik Ugo del Fiume je skočil na cesto in začel klicati na pomoč. Trenutek nato pa ga je že zadel dobro namerjen strel naravnost v srce in zgrudil se je mrtev na tla. Medtem so tudi uradniki že telefonirali na pomoč na postajo, oddaljeno od računskega urada kakih 300 metrov, kakor tudi v finančno stražnico, iz katere je takoj odšla močna četa finančnih stražnikov na pomoč.

Napadalci so se naglo umikali. Izkazalo se je, da so imeli zunaj še stražo zaščitnico, obstoječo iz dveh s karabin-

kami oboroženih mož. Med neprestanim streljanjem

so se napadalci umikali proti Pivki.

Tam so dolgo zadrževali napredovanje finančnih stražnikov in miličnikov, ki pa so vedno hujše pritiskali. Ko se je pokazalo, da je bitka za napadalce izgubljena, so trije hajduki z denarjem izginili v gozdu, ostala dva pa sta se borila naprej. Trije italijanski stražniki so se zgrudili, a tudi hajduka, ki sta kri-la umik ostalih treh svojih tovarišev, sta bila že oba ponovno zadeta v noge in opraskana od strelav na več drugih krajih. Da se morda vendarle še rešita, sta skočila v Pivko, jo preplavala in nadaljevala potem na drugem bregu še sama boji.

Sele po enournem boju

je utihnilo streljanje. Ob Pivki so našli finančni stražniki trupli dveh hajdukov. Oba sta imela orožje še v rokah. Da ne padeta preganjalcem živa v roke, sta si sama vzela življenje.

Ranjene finančne stražnike so prepeljali takoj v bolnico v Postojno. Najtežje je bil ranjen Domenico Tempesta, ki je že tekom nedelje podlegel težkim poškodbam. Našli so ga namreč prepozno in je že močno izkrvavel.

V mrtvih hajdukih so spoznali kasneje lesnega manipulant Stanka Molka iz Planine, ki je bil svojčas obtožen radi ubojstva dveh karabinerjev v Istri, in kovača Alojza Vilharia iz Postojne. Pri njih niso našli nobenih dokumentov, pač pa polno orožje. Imela sta s seboj celo zdravila, kakor pravi hajduki. Na truplih obeh so bile poškodbe, ki so jih povzročile krogle, zelo vidne. Vilhar je imel dve rani na glavi in eno posebno globoko na čelu. Krogla iz puške ga je oplazila tudi po levem boku. Molek je bil še strašneje razmesaren. Petkrat je bil ranjen v glavo. Ena krogla mu je glavo popolnoma preluknjala. Poleg tega je bil ranjen še na treh drugih delih telesa. Strokovni izvedenci so baje izjavili, da je bila vsaka od teh ran, ki so jih odnesli hajduki iz boja, že sama za se smrtosna! Ko so si izvedenci kasneje še ogledali prostor, na katerem se je vršila krvava bitka, so naglasili, da sta se Vilhar in Molek čisto gotovo sama obstrelila in tudi ustrelila, da ne bi prišla živa preganjalcem v roke. Najbrže je Vilhar najprej ustrelil Molka, ki je ležal pred njim, končno pa še samega sebe.

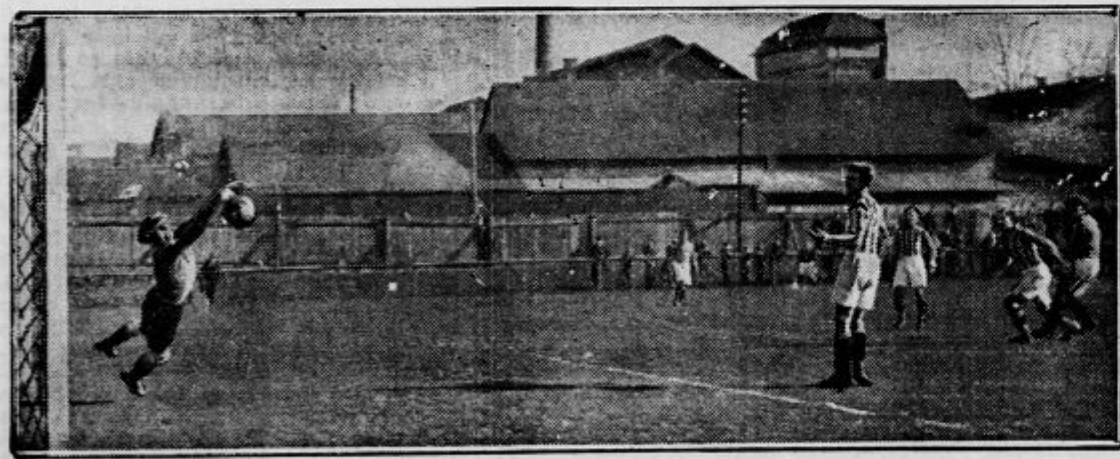
V bolnišnici

kralja Viktorja Emanuela v Postojni se nahajajo še ranjeni: miličnik Atilio Pizzutti in finančna stražnika Martino Barletta in Umberto Fazzini. Pizzutti im-zlomljeno levo ramo, kamor ga je ranila krogla iz karabinke. Barletta je ranjen od samokresa, dočim izvira rana Fazzinija na glavi iz samokresa tipa «Steyr». Vsi trije navedeni pa so izven nevarnosti in upajo zdravniki, da jih izlečijo v najkrajšem času.

10.000 lir za izsleditev hajdukov.

Takoj po strašnem dogodku so italijanske oblasti močno zastražile mejo, organizirale obsežen lov za ubežnimi hajduki in obvestile o dogodku tudi naše varnostne oblasti, ki so pridno sodelovale. Italijani so obenem razpisali 10 tisoč lir nagrade za onega, ki omogoči izsleditev hajdukov. Kakor poroča večerajšnji «Piccolo» je južnoslovenska obmejna policija aretirala še istega dne na postaji v Rakeku nekega Samso, sina industrijalca v Trnovem pri Ilirski Bistrici, pri katerem so našli 22.000 lir v zavitkih po 100 lir, kakor se razdeljujejo na postaji v Prestranku. Prepričali so ga v Postojno, kjer je bil takoj zaslišan. Po eni verziji je v polnem obsegu priznal svojo soudeležbo, po drugi verziji pa se je izkazala njegova popolna nedolžnost ter je že izpuščen. V Postojni je bilo izvršenih veliko število hišnih preiskav, na podlagi katerih je bilo aretiranih že 16 oseb, med njimi Vilharia žena, rodbina Gržel in še več drugih. Proti vsem obstoja baje zelo obtežilen material.

Mrtva hajduka Molka in Vilharia, ki sta žrtvovala svoje življenje, da rešita svoje tovariše, so pokopali v Postojni, italijanska finančna stražnika, ki sta padla v boju s hajduki, pa pokopljejo z največjimi častmi.

S tekme Ilirija : Sturm

Sturmov vratar Gürtl ujame v lepem stilu oster strel Ilirije.

Zagonetna natura

Kupé prvega razreda. Na divanu, prevlečenem z rdečim žametom, sloni zala dama. Dragocena franžasta pahljača škroboče v njeni krčevito stisnjeni roki, zaponka na grudih se dviguje in pada kakor ladja sredi valov. Vzmemirjena je... Naspro-ti njej sedi na fotelju gubernijski uradnik za posebne zadeve, mlad pisatelj-zacetnik, ki priobčuje v gubernijskih časopisih manjše povesti, ali kakor jih sam naziva «novele» — iz življenja višjih krogov. Gleda ji nepremično v obraz s pogledom poznavalca. Opazuje, proučava, študira to ekscentrično, zagonetno naturo, jo razumeva, spoznava. Njena duša, vsa njena psihologija mu je znana kakor njegova dlan.

— O, jaz vas razumem! pravi uradnik za posebne zadeve poljubljajoč njeno roko pri zapestnici. — Vaša rahljotna, mehka duša išče izhoda iz labirinta... Da! Borba je strašna, grozna, toda... ne udajte se! Zmagali boste! Da!

— Opišite me, Voldemar! pravi dama z žalostnim nasmeškom. Moje življenje je tako prenasršeno, tako raznolično, tako pestro... No, glavno —

jaz sem nesrečna! Jaz sem mučenica v vlogi Dostojevskega... Pokažite svetu mojo dušo, Voldemar, razkrijte to nesrečno dušo! Vi ste psiholog. Ni še pretekla ena ura, kar sediva tu v kupeju in se pogovarjava, vi pa ste me že spoznali vso, vso!

— Govorite! Rotim vas, govorite!

— Poslušajte! Rodila sem se v revni uradniški družini. Oče je bil dobričina, umen, ampak... duh časa in okoliš... vous comprenez, jaz ne obsojam svojega nesrečnega očeta. Pil je, kvartal... jemal podkupnine... Mama pa... Da! Kaj bi govorila! Revščina, borba za kosček kruha, spoznavanje ničevosti... Ah, ne silite me, da bi se spominjala! Sama sem si morala delati pot... Kvarna vzgoja v zavodu. Čitanje neumnih romanov, mladostni zaleti, prva plaha ljubezen. Pa boj s predsodki? Strašno! In dvomi? Pa muke žilkega nezaupanja do življenja, do sebe?... Ah! Vi ste pisatelj in poznate nas, ženske. Vi boste razumeli... K nesreči sem jaz široke nature. Čakala sem na srečo, in na kakšno! Hrepenela sem postati človek! Da! Postati človek — v tem sem uzrla svojo srečo!

— Čudovito! šepče pisatelj, poljubljajoč ji roko pri zapestnici. — Ne

poljubljam vas, vi divna, ampak trpljenje človeško! Se-li spominjate Razkolkov? On je tako poljubil.

O, Voldemar! Meni je bilo treba slave... šuma, bleška, kakor vsaki drugi — izredni naturi. Čemu biti skromna? Hrepenela sem po nečem izrednem... neženskem... In glejte, tu se mi je postavil na pot bogat starec, general... Umejte me, Voldemar! Saj to je bilo žrtvovanje same sebe; odklaja sem se vsemu, umejte! Inače nisem mogla postati. Oboževala sem svojo družino, začela potovati, deliti dobrote... Koliko sem pretrpela! Kako neznosni, kako nizkotno gnusni so bili za me objemi tega generala, dasi je treba priznati, da se je svoj čas hrabro bojeval. Bili so momenti... strašni momenti! Toda podpirala me je misel, da bo starec danes ali jutri umrl in da pričnem živeti kakor sem hotela; da se bom udala ljubljenu bitju in bom srečna... In tako bitje že imam, Voldemar! Bog vé, da ga imam!

Dama silno maha s pahljačo. Njen obraz gre na jok.

— In glejte, starec je izdihnil... Zapustil mi je nekaj, svobodna sem kakor ptica. Zdaj bi mogla začeti srečno življenje... Kaj ne, Voldemar?

Da najboljši je to znoj, Colombo Ceylon čaj!

Gaston Leroux:

Prikazen v Operi

Nadzornik je začel takoj nekaj jecljati in je omenil poročilo.

»Zakaj pa so se ti ljudje prav za prav smejali?« je vprašal Moncharmin.

»Gospod ravnatelj, menda so dobro večerjali in so bili bolj razpoloženi za burke nego za lepo glasbo. Komaj so vstopili v ložo, so prišli zopet ven in poklicali vratarico, ki jih je vprašala, kaj žele. Dejali so ji: »Poglejte v ložo! Kajnega ni nikogar notri?«... »Ne!«, je odgovorila vratarica. — »Ko pa smo mi stopili noter,« so zatrjevali, »sino zaslišali glas, ki je rekel, da je že nekdo tu.«

G. Moncharmin ni mogel pogledati g. Richarda, ne da bi se nasmehnil. Zato pa se g. Richard ni smehljaj. Preveč je bil svoj čas »deloval« na tem polju, da ne bi spoznal v prostodušnem pripovedovanju nadzornikovem vseh znakov tistih zlobnih šal, ki v začetku zabavajo svoje žrtev, nazadnje pa jih spravijo v bes.

Nadzornik, ki se je hotel prikupiti smehljajočemu se g. Moncharminu, je menil, da se mora tudi sam nasmehniti. Preklicani smehljaj! Pogled g. Richarda je kot strela treščil v ubogega uradnika. Reče je takoj skušal pokazati grozno osupel obraz.

»Ko so ti ljudje prispeli, ali je bil kdo v loži ali ne?« je grmeč vprašal stražni Richard.

»Nihče, gospod ravnatelj, nihče! Tudi v obeh sosednjih ložah ni bilo nikogar, prisegam vam! Roko položim v ogenj, to ni nobena norčija!«

»In kaj pravi vratarica?«

»O, njena razlaga je priprosta; ona pravi, da je to bil fantom Opere.«

Nadzornik se je zarežal. Hitro pa se je prepričal, da ni storil prav, zakaj komaj je izgovoril besedi **fantom Opere**, že se je mrak na obrazu g. Richarda pretvoril v bes.

»Pošljite po vratarico!« je zapovedal... »Tako jo privlecite sem! Potem pa ven s to svojatjo!«

Nadzornik je hotel ugovarjati, toda Richardov stražni krik:

10

»Molčite!«, mu je zapahnil usta. Ko se je zdelo, da so ustnice nesrečnega podložnika za vse večne čase zaprte, je g. ravnatelj ukazal, naj se zopet odpro.

»Kaj je to — fantom Opere?« je zarežal.

Nadzorniku pa je govorica popolnoma odrekla. Z obupom in mimiko je skušal dopovedati, da ne ve ničesar ali prav za prav, da ne ve vedeti ničesar.

»Ali ste ga vi videli, fantoma Opere?«

Nadzornik je odločno odkimal z glavo, češ da ga nikdar ni videl.

»Tem slabše,« je hladno izjavil g. Richard.

Nadzornik je pogledal tako debelo, da so mu oči uhajale iz jamic. Ni mu šlo v glavo, zakaj je g. ravnatelj izgovoril čudni besedi: tem slabše!

»Zato, ker hočemo obračunati z vsemi tistimi, ki ga niso videli!« je razložil gospod ravnatelj. »Ker je povsod, ni dopustno, da ga ne bi nikjer ugledali. Pri meni se mora služba vršiti, kot se spodobi!«

»Kaj je to — fantom Opere?« je zarežal.

Nadaljevanje »lože št. 5.«

Po teh besedah se g. Richard ni prav nič več zmenil za nadzornika, temveč je razpravljaj o različnih zadevah z oskrbnikom, ki je pravkar stopil. Nadzornik je mislil, da sme oditi, zato se je čisto tiho, oh, ljubi Bog! tako tiho... ritensko približal vratom. Kar je opazil g. Richard to pomikanje in pribil možakarja na mesto z grmečim ukazom: »Da se mi ne ganete!«

Po naročilu g. Rémyja so bili šli iskat vratarico, ki je bila hišnica v Provansalski ulici, par korakov od Operi. Kmalu je vstopila v kabinet.

»Kako vam je ime?«

»Gospa Giry! Saj me poznate, gospod ravnatelj. Mama sem mali Giry, mali Meg, kaj bi!«

To je bilo rečeno s tako odločnim in slovesnim glasom, da je napravilo za hip vtis na g. Richarda. Pogledal je gospo Giry (njen šal je bil ob barvo, čevlji ponošeni, stara kikirja iz tafta, sajast klobuk). Po ravnateljevem obnašanju je bilo očitno, da nikakor ni poznal, ali pa se ni spominjal, da bi bil poznal gospo Giry, kakor

tudi ne male Giry in »celo male Meg ne!« Toda napuh gospe Giry je bil tolik, da se ja slavna vratarica domisljala, da jo pozna cel svet.

»Ne poznam!« je nazadnje razglasil gospod ravnatelj... »Navzlic temu pa bi želel zvedeti, kaj se vam je pripetilo snoči, da sta morala z gospodom nadzornikom poklicati občinskega stražnika...«

»Že sama sem Vas mislila poiskati, da govorim z Vami, gospod ravnatelj! Samo zato, da nas ne doletijo iste nepravilne kot gg. Debienna in Polignya... Ta dva me v začetku tudi nista hotela poslušati...«

»Tega Vas nisem vprašal. Vprašam Vas, kaj se Vam je zgodilo sinoči.«

Gospo Giry je zalila rdečica od ogorčenja. Še nihče ni govoril z njo v takem tonu. Stala je, kot da hoče oditi in že je nabirala gube svoje kikirje ter dostojanstveno gugala pero svojega sajastega klobuka. Končno pa se je le premislila, sedla je zopet in dejala z nadutim glasom:

»Zgodilo se je, da so že zopet nadlegovali fantoma!«

G. Richard je ravno hotel izbruhniti, ko se je k sreči vmešal g. Moncharmin in prevzel vodstvo zasliševanja, iz katerega je jasno izhajalo, da se zdi gospe Giry čisto naravno, če se zasliši glas, ki pravi, da so ljudje v loži, kjer nikogar ni. Tega pojava, ki ni bil zanjo prav nič nov, si ni znala tolmačiti drugače, kot da se je vtaknil vmes fantom. Tega fantoma nihče ni videl v loži, slišal pa ga je lahko vsakdo. Sama ga je čula, pogosto in njej se že sme verjeti, njej, ki nikoli ne laže. Lahko vprašajo gg. Debienna in Polignya, prav tako v loži št. 5 in tudi med predstavo »Fausta«.

Gospa Giry kašlja, uravnava svoj glas... in začenja... Človek bi menil, da namerava peti celo Gounodovo partituro.

Edino največje in najmodernejšo podjetje te vrste v Sloveniji.

Veleprazžarna kave

MEZNARIČ RADO, Maribor, Glavni trg šte. 21.

Tel. interurban 476
Brzjav Meznarič Maribor.

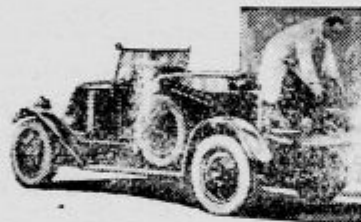
Trgovci, zahtevajte ponudbe.

RENAULT automobili

osebni in tovarni vseh velikosti

danes neprekosljivi.

Zastopstvo za Slovenijo **A. LAMPRET**, Ljubljana, Dunajska cesta 22.

Kadar nujno rabite poslovno knjigo, načrtano in vezano po Vaši osebni želji

bodejte najboljše postreženi

V KNJIGOVEZNICI K. T. D. V LJUBLJANI,
43-5 Kopitarjeva ulica 6/II.

Zaklane prašiče

prevzamem v prodajo. Zaželjena teža 30 — 70 kg. Reelna preskrba. Najcenejša zaračunavanja. **(Johann Koch, Städtischer Schweinekommissionär München, Wittelsbacherstrasse 15).** 3053 a

Naprodaj je celotno, obširno, zapuščino gospoda AVGUSTA TOMAŽIČA spadajoče posestvo v Ljubljani na Dunajski cesti

»obstoje iz hiše, dvoriščnih in gospodarskih stavb in velikega vrta.

Pojasnila glede prodaje se dobe v odvetniški pisarni dr. Albina Smoleta, odvetnika v Ljubljani, Sodna ulica št. 9 2036 a

Kdor oglašuje, ta napreduje!

400 metrov tračnic

(Vollbahn)

(800 metrov tračnic, 30-33 kg per 1 f. meter, Type S. B. X.), nadalje ravno taka simetrična 7 stopinj 30 mehke, skupno z diobnim materialom se vredno proda.

Dr. Franc G. Straßella-sches Sekretariat, Graz, Schillerstrasse 2h. Tel. 20-87 3065 a

vsake vrste moderne

transportne naprave

železne konstrukcije

1901-a dobavlja najceneje

„Alat“ d. d., tvornica vagoneta

ZAGREB, Na Kanalu 10 — Telefon 24—50

Steyer automobil

40 HP, šest do sedemsedežni, v zelo dobrem stanju, malo vožen, s kompletnim priborom, takoj po ugodni ceni za oddati. Ponudbe pod šifro „Dober VOZ“ 3046 a

Stefan Vincek

auto-tapetnik in sedali

Tržaška cesta 9, Glince

Specijalna delavnica za

tapičiranje avtomobilov

in otroških vozičkov,

izdelovanje denarnic,

aktivov, damskih torbic,

ter vseh usnjatih popotnih predmetov

Vrtnarja, elektrotehnika, pomočnika elektrotehniku in mizarja sprejme v službo takoj Prizrenska okrožna bolnica I. reda v Prizrenu.

Reflektanti morajo dokazati, da so odslužili vojsko, ne smejo biti pod 20, niti nad 30 let stari, samci, in morajo predložiti prošnjo, kakor je to predpisano v čl. 12 zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih, in prošnji predložiti vse dokumente, katere zahteva omenjeni zakon.

Poleg v prej imenovanem zakonu označene plače bodo imeli dotični brezplačno hrano in stanovanje v bolnici. V prošnji treba navesti, da-li je prosilec absolvent kake strokovne šole, sicer pa dokazati s spričevali daljšo prakso. Prosilec, ki bo sprejet, bo telegrafski obveščen in mora takoj nastopiti službo.

Prošnjo je taksirati s 5 dinarsko taksno znamko, ostale priloge kakor to zahteva zakon o taksah.

Iz pisarne prizrenske okrožne bolnice v Prizrenu, dne 28. marca 1926.

Podpisana tvrdka naznanja žalostno vest, da je bil njen predelavec, gospod

Franc Seničar

po 55 letni zvesti službi, po kratki bolezni v starosti 74. let od Vsemogočnega odpoklican.

Franc Seničar je bil vzor pridnosti in zvestobe in leta 1901 za 30 letno in leta 1921 za 50 letno zvesto službovanje odlikovan.

Slovenjgradec, dne 1. aprila 1926

Franc X Pototsehnig
tovarna usnja.

3052 a

Alozij Durjava v svojem in v imenu sorodnikov javlja tužno vest, da je v soboto ob pol 12. po kratki in mučni bolezni v starosti 54. let preminula njegova ljubljena soproga

Rozalka

Pogreb nepozabne pokojnice se je vršil na velikonočni ponedeljek ob 16. uri iz hiše žalosti na pokopališču pri Sv. Ivanu.

Rakitnik, dne 6. aprila 1926.

3048 a

Tužnim srcem naznanjamo, da je naša dobra stara mamica, tašča, gospa

Ana Polanc

posestnica v St. Jerneju,

dne 29. marca t. l. bogu vdana za vedno zaspala.

Zahvala.

Podpisane rodbine izrekamo najprisrčnejšo zahvalo vsem, ki so spremenili pokojnico na zadnji poti. Posebno pa se zahvaljujemo tukajšnjemu gasilnemu in sokolskemu društvu, pevcem ter darovalcem vencev in cvetja

Polanc, Gantar, Kušljan, Gorišek.

Naznanilo in zahvala.

Na velikonočno soboto je poklical Vsemogočni našega nepozabnega soproga, skrbnega očeta, brata, dedka, strica, tasta in svaka, gospoda

FRANCA JERAS-A

nadašnje vodnika v pokoju in posestnika

po dolgi mučni bolezni k Sebi. Pogreb se je vršil na velikonočni ponedeljek ob 4. uri popoldne iz splošne bolnice na pokopališču k Sv. Križu. — Četudi radi praznikov njegove smrti ni bilo mogoče naznaniti, ga je spremljalo na zadnji poti veliko stanovskih tovarišev, prijateljev, in znancev, katerim se tem potom najsrečnejše zahvaljujemo enako darovalcem cvetja in pevskemu društvu Krakovo-Tmovo za lepo petje.

3060 a

Zalutajoči ostali